

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 3

June 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	
லைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	13
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	16
அபெஜன்டா	18
The Life Divine – Outline	20
மனித சூபாவம்	24
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	29
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	31
அன்பர் அனுபவம்	35
Life Response பற்றிய	
விளக்கவரை	38
அன்னை இலக்கியம்	
மீன்கொடி	50

ஜீவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஏஃபீ

பெரிய வாய்ப்பு
பெரிய பிரச்சனை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கை பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 314
Para 17

Our fundamental cognition of the Absolute is based on intuition.

Our spiritual experience of it is of an infinite and eternal Existence.

It is an infinite and eternal Consciousness.

It is an infinite and eternal Delight of Existence.

In overmental and mental cognition we can even separate this original unity.

We can make discreet three self-existent aspects.

For we can experience a pure causeless eternal Bliss.

That Bliss is so intense that we are that alone.

Existence and consciousness seem to be swallowed up in it.

II/1. ரிரபஞ்ச சிருஷ்டி ரிரம்ம சிருஷ்டி

பரம்பொருளைப் பற்றிய நம் அடிப்படையான அறிவு உள்ளுணர்வை ஆதாரமாகக் கொண்டது.

அதன் நம் ஆன்மிக அனுபவம் அனந்தமான சாஸ்வதமான சத்தைப் பற்றியது.

அது ஒரு அனந்தமான மற்றும் சாஸ்வதமான ஜீவியம்.

அது ஒரு அனந்தமான மற்றும் சாஸ்வதமான ஆனந்தப் பெருவாழ்வு.

தெய்வீக மனம் மற்றும் மனத்தின் அறிவில் இந்த மூலமான ஐக்கியத்தை நாம் பிரிக்கவும் முடியும்.

தெளிவான சுய இருப்பைக் கொண்ட மூன்று அம்சங்களை நாம் ஏற்படுத்த முடியும்.

நம்மால் தூய்மையான காரணமற்ற சாஸ்வதமான பேரானந்த அனுபவத்தைப் பெற முடியும்.

நாமே அப்பேரானந்தமாகும் அளவிற்கு அது தீவிரமானது.

சத் மற்றும் சித் அதனுள் கிரகிக்கப்பட்டுள்ளது போல் தோற்றுமளிக்கிறது.

They seem to be no longer ostensibly in presence.

A similar experience of pure and absolute consciousness is there.

And a similar exclusive identity with it is possible.

And there can be too a like identifying experience of pure and absolute existence.

But to a supermind cognition these three are always an inseparable Trinity.

This is in spite of one standing in front of the others.

There it manifests its own spiritual determinates.

For each has its primal aspects or its inherent self-formations.

But all of these together are original to the triune Absolute.

Love, Joy and Beauty are the fundamental determinates of the Divine Delight of Existence.

These are of the very stuff and nature of that Delight.

They are not alien impositions on the being of the Absolute.

They are not creations supported by it but outside it.

அவை வெளிப்படைத் தோற்றத்திற்கு இல்லை என்பது போல் தோன்றுகின்றன.

அதே போன்ற தூய்மையான மற்றும் முழுமையான ஜீவியத்தின் அனுபவம் அங்கு உள்ளது.

அது போன்ற பிரத்தியேக ஜக்கியம் அதனுடன் ஏற்படுவது சாத்தியம்.

அதே போன்ற தூய்மையான மற்றும் முழுமையான பெரு வாழ்வின் ஜக்கியமாகும் அனுபவமும் இருக்க முடியும்.

ஆனால் சத்திய ஜீவிய அறிவிற்கு இவை மூன்றும் எப்போதும் பிரிக்க முடியாத மூவகைத் தத்துவங்கள்.

இருப்பினும் ஒன்று மற்றதன் முன் நிற்க முடியும்.

நின்று அதன் சொந்த ஆண்மிக நிர்ணயங்களை வெளிப்படுத்த முடியும்.

ஏனெனில் ஒவ்வொன்றும் அதன் மூலமான அம்சங்களை அல்லது உள்ளார்ந்த சுய உருவாக்கங்களைப் பெற்றுள்ளன.

ஆனால் இவையனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்த மூலம் திரியேகப் பரம்பொருளுக்குரியது.

அன்பு, சந்தோஷம் மற்றும் அழகு இவை தெய்வீக ஆண்தல் பெருவாழ்விற்கு அடிப்படையான நிர்ணயங்கள்.

இவை இறை ஆண்தத்தின் மூலப் பொருள் மற்றும் அவற்றின் குணம்.

இவை புறத்திலிருந்து பரம்பொருளின் மேல் சுமத்தப்பட்டவை அல்ல.

இவை பரம்பொருளால் ஆதரிக்கப்பட்டவை அல்ல, அதன் புறத்தைச் சார்ந்தவை.

They are truths of its being, native to its consciousness.

They are powers of its force of existence.

So too is it with the fundamental determinates of the absolute consciousness.

Knowledge and will are truths and powers of the original Consciousness-Force.

They are inherent in its very nature.

When we regard the fundamental spiritual determinates this is more evident.

They are the spiritual determinates of the absolute Existence.

They are its triune powers.

They are the necessary first postulates for all its self-creation.

Self, the Divine, the Conscious Being; Atman, Ishwara, Purusha.

Contd...

◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

காமக்குரோதலோப மோகங்களை ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான தவசிகள் வென்றுள்ளனர். உலகில் இன்றும் அவை காணப்படுகின்றன. அவர்களுடைய வெற்றி தனிப்பட்ட வெற்றி. மனித சபாவத்தை அவர்கள் உலகத்தின் பிரதிநிதியாக வெற்றிருந்தால் அவை உலகில் அழிந்திருக்கும்.

இவை அதன் ஜீவனின் சத்தியங்கள் மற்றும் அதன் ஜீவியத்திற்குரியவை.

இவை அதன் வாழ்வை உருவாக்கிய ஆற்றலின் சக்திகள்.

சித்தின் அடிப்படையான நிர்ணயங்களும் இது போன்றதே.

ஞானமும் உறுதியும் மூலமான சித் சக்தியின் சத்தியங்கள் மற்றும் சக்திகள்.

அவை அதன் குணத்தில் உள்ளார்ந்து உள்ளன.

அடிப்படையான ஆன்மிக நிர்ணயங்களை நாம் கருதும் போது இவை மிகவும் தெளிவாகின்றன.

இவை பூரணப் பெரு வாழ்வின் ஆன்மிக நிர்ணயங்கள்.

இவை அதன் திரியேக சக்திகள்.

அதன் அனைத்து சுய சிருஷ்டிக்கும் இவை அவசியமான முதல் அடிக்கோள்கள்.

பிரம்மம், இறைவன், சத், ஆத்மா, ஈஸ்வரா, புருஷா.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

வண்டிக்காரன் மகன் சுவிக்காரனானான். அவன் மகன் பட்டம் பெற்று சர்க்கார் வேலையில் அமர்ந்தான். சாப்பிட உட்கார்ந்தால் அவன் “எனக்குச் சாப்பாடு வயிராற் வேண்டும், ருசியை நானரியேன்” என்பான். சாப்பாட்டு ருசியை அறிய 3 தலைமுறை போதாது எனில் நட்பின் நயமறிய காலம் எவ்வளவாகும்?

இம்மாதச் செய்தி

பேரின்பத்தின் பெரிய உருவம்
சிற்றின்பமாகத் தோன்றுவதை
உணர்வது
ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

சாவித்ரி

Page 197: Out of her daedal lines he sought escape

அவள் எல்லையினின்று தப்பிக்க முயன்றான்

- ❖ தந்தத்தாலானதோ, கொம்பாலான கதவோயில்லை
- ❖ ஆன்மிகத் திருஷ்டி கொல்லைப்புறமாகவும் வரக் காணோம்
- ❖ கனவு படரும் லோகத்தில் கருதும் விஷயமில்லை
- ❖ நமது ஜீவன் யுகாந்தமாக காலத்தூரேடே செல்ல வேண்டும்
- ❖ மரணம் பலனில்லை, முடிவு பலன் தரும் என்பது வீண் கற்பனை
- ❖ இரகஸ்ய உறுதி நம்மைப் பொறுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறது
- ❖ அனந்தம், பிரம்மம் நம் வாழ்வின் உறைவிடம்
- ❖ அதற்கு முடிவில்லை, வாழ்வின் தெய்வீக உச்சம் அதன் முடிவு
- ❖ மரணம் பாதை, நம் யாத்திரையின் இலக்கல்லை
- ❖ ஆதிகாலத்து ஆழ்ந்த உந்துதல் பெரும்பாடு படுகிறது
- ❖ மறைந்த கயிற்றைப் போல் நம் ஆத்மா இமுபடுகிறது
- ❖ பிறவி மாறி பிறவி, லோகம் தாண்டி லோகமென
- ❖ உடலழிந்த பின்னும் உயிரோடுள்ள செயல்
- ❖ தடையற்ற பழைய தொடர் யாத்திரை
- ❖ காலம் ஓய்வு பெறும் மொனச் சிகரமில்லை
- ❖ மந்திர நீரோடை மறையும் கடவில்லை
- ❖ எவ்வளவு தூரம் போனாலும், எப்படித் திரும்பினாலும்

- ❖ வேலையெனும் வண்டி ஓடி அவனைத் தாண்டியது
- ❖ அடுத்த காரியம் அவசியமாகக் காத்திருக்கும்
- ❖ செயல் போடும் தாளம், ஆராய எழும் குரல்
- ❖ அவ்வமைதியான லோகத்தில் அவை எழுந்தபடியிருந்தன
- ❖ காலத்தின் இதயம் காது கொடுத்துக் கேட்கும் வேலையின் ரீங்காரம்
- ❖ அத்தனையும் செய்த ஏற்பாடு, முடிவற்ற ஏற்றத்திற்குரிய படிக்கட்டுகள்
- ❖ நாறு வகையாக வாழ முயன்று பெற்றது ஒன்றுமில்லை
- ❖ ஆயிரம் தோற்றமான ஒரு நிலை இதுவே
- ❖ நெடிய வெற்று முயற்சியினின்று தப்பிக்க முயன்று
- ❖ செய்த புதியவை சீக்கிரம் பழையதாகத் தோன்றி
- ❖ கண்ணைக் கவரும் நூதன அலங்காரம்
- ❖ பழைய கருத்து புதிய பண்பை ஏற்று
- ❖ மாறியது என மனத்திற்குக் கூறி ஏமாற்றுவது போல்
- ❖ பழைய படம் புதியதாகத் தோன்றி
- ❖ மங்கிய பிரபஞ்ச பின்னணியாகத் தோன்றி
- ❖ ஆயிரம் பாதையுள்ள அடுத்த அரண்மனை
- ❖ ஜீவராசிகளும், அவர்கள் செயல்களும், நிகழ்ச்சிகளும்
- ❖ சிறைப்பட்ட ஆத்மாக்களின் பெருந்கரமென

ஐகைகை

ஈா அரவிந்த சுடர்

மனம் உலகை அறிய முயன்றால் அது மாயம் என்று புரிந்துகொள்கிறது.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/45. இளமையில் எழுதியது முதுமையிலும் எழுத்தாகத் தோன்ற மனிதன் மேதையரகவோ, அறிவு பெற்ற முதல் நிலையில் ஓய்வு பெற்ற மனமரகவோ இருப்பான்.*

- பிறக்கும்பொழுதே மேதையானவன் அறிவு அதற்கு மேல் வளர வழியில்லை.
- வளரும் அறிவு ஒரு நிலையுடன் நின்றால் அதுவே முதுநிலையாகத் தோன்றும்.
- எத்தனை ஆண்டானாலும் பெயரை மாற்றிச் சொல்ல முடியாது. பெயர் மாற்றத்திற்குரியதல்ல.
- தாகம் எடுத்தால் தண்ணீர் குடிப்பதை வயது வந்ததால் மாற்றுவதில்லை.
- $8 + 2 = 10$ என்பது வயதால் மாறாது.
- $8 \times 2 = 16$ என்பது 8-க்கும் 2-க்கும் உள்ள தொடர்பு. $82 = 64$ என்பது மற்றொரு தொடர்பு. $8 \div 2 = 4$ என்பது வகுத்தல் தொடர்பு. 8.2 என்பது தசம தொடர்பு. 2.8 என்பது மாறிய தொடர்பு. 8-க்கும் 2-க்கும் பல்வேறு தொடர்புகளை அறிய முடியாதவன் முதல் நிலையையே முடிவாக அறிந்தால் அவன் அறிவு வளரும் தன்மையுடையதல்ல. சீனுவாச ராமானுஜத்தைப் பார்க்க வந்த Hardy என்ற கணிதப் பேராசிரியர் தான் வந்த கார் நம்பர் 1729 எனவும் அந்த நம்பர் தனக்குப் பிடிக்கவில்லை எனவும் கூறினார். உடனே ராமானுஜம் அது பிரபலமான நம்பராயிற்றே என்று கூறி

* Should one at 60 find his writing at 30 wise, he would either be a genius or whose mental development stopped at 30.

$12^3 + 1^3 = 1729$ என்பதால், அது இரண்டு எண்களில் மூன்றாம் நிலையின் கூட்டலாயிற்றே என்றார். கணித மேறொக்கு அனந்தமான தொடர்புகள் தோன்றும். எனியவனுக்குத் தோன்றுவது ஒன்றே.

- கிராமத்தை விட்டுப் போய் 30 ஆண்டுகள் கழித்து திரும்பி வந்தால் எதிர் வீடு பக்கத்து வீடுகளில் மாற்றமிருக்காது. கிராமம் பழைய கிராமமாகவே இருக்கும்.
- தலைநகரில் பழைய கோட்டையும் 30 ஆண்டுகளாக மாறாமல் பாதுகாக்கப்படும்.
- நண்பர்களும், பரம எதிரிகளும் பல ஆண்டுகள் மாறாமலிருப்பார்கள்.
- Old Monuments பழைய புராதனச் சின்னங்கள் மாறா.
- Alipore ஜெயிலில் பகவானிருந்த அறை இதுவரை - 100 ஆண்டாக - மாறவில்லை. ஆன்மிகச் சூழலும் அப்படியே இருக்கிறது.
- உயர்ந்ததும், தாழ்ந்ததும் உலகம் மாறினாலும் மாறா.
- வருஷம் 100 ஆணாலும் இட்லியும், ரஸமும் சுவையை இழப்பதில்லை. மாம்பழமும் மாறுவதில்லை.
- பேரிலக்கியமும், பழமொழியும் மாறுவதில்லை.
- கர்நாடக சங்கீதமும், நாடோடிப் பாடலும் மாறுவதில்லை.
- பெண்ணின் பெருமையும், குழவியின் உள்ளமும் மாறுவதில்லை.
- கீதையும், பெருக்கல் வாய்ப்பாடும் மாறுவதில்லை.
- உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததும் மாறுவதில்லை.
- நியாயம் மாறாது, அநியாயமும் மாறாது.
- சிவனும், விஷ்ணுவும் மாறாதது போல் 9 பேராக 10 பேரை எண்ணுபவனும், நீரில் பெண்சில் ஓடிந்து தெரிவதும் மாறா.
- காலன் அழிந்தாலும், காதல் மாறுவதில்லை.
- கோபர்னிகஸ் புதுச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் நமக்குச் சூரியனே உலகைச் சுற்றி வருகிறான்.

- ஆயிரமாண்டானாலும் அரிசியோ, மல்லிகையோ மாறா.
- முத்தும், வைரமும் காலத்தால் மாறுபவையல்ல.
- ரயிலும், விமானமும், ராக்கெட்டும் வந்தாலும் டெல்லிக்கும் சென்னைக்கும் உள்ள தூரம் மாறாது.
- டென்சிங் இமய உச்சியைத் தொட்டாலும் எவரெஸ்ட் மாறப் போவதில்லை.
- மனிதன் ஆஸ்திரேலியாவைக் கண்டு பிடிக்கலாம் கங்காரு மாறாது.
- விமானத்தில் போய் கருமேகத்துள் ஐஸ்கட்டியைத் தூவி செயற்கையாக மழை பெய்வித்தாலும் ஆதிவாசிகள் மழை நடனம் மாறாது.
- இடம் மாறினாலும் இதயம் மாறாது.
- கம்ப்யூட்டர் வந்தாலும் கணக்கு மாறாது.
- ராமன் நவமியில் பிறந்தான். கிருஷ்ணன் அஷ்டமியில் பிறந்தான்.
- அதனால் நவமியும் அஷ்டமியும் மாறுமா?
- காடும் மலையும் நகரமானாலும் மனித உருவம் மாற்றமறியாது.
- உலகமே அறிவு பெற்றாலும்,
ஆதிவாசியும், அறிவிலியும் பெறப்போவதில்லை.
- பெரிய விருந்து சாப்பிட்டாலும் சுட்ட அப்பளமும், வத்தக் குழம்பும் ருசிக்கும்.
- சேலை, சுரிதாராகி, ஜீன்ஸ் ஆணாலும் பெண் ஆணுக்குப் பெண்ணேயாகும்.
- ஆயிரம் மாறினாலும் அகர வரிசை மாறாது.
- நாகரிகம் வளர்ந்தாலும்
நல்லதும், கெட்டதும் குணம் மாறாது.
- நாத்திகம் பரவினாலும்
கோயிலும், குளமும் புனிதமிழப்பதில்லை.

(தொடரும்)

எஃகைஃகை

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

137. மாற்றத்தைக் காண்பதால் பெருந்தன்மை முழுமையாகலாம். அது ஒரு கூணமாகவுமிருக்கலாம்.

- மனிதன் வாழ்வது ஜட உலகில்.
- ஆன்மிகத்திற்குரிய உலகம் சூட்சம் உலகம்.
- வாழ்வில் எவரும் ஒரு கூணமும் விகரஹத்தை உயிருள்ள கடவுளாகக் கண்டதில்லை.
- கர்னாலில் பகவான் காளி, சிலையிலிருந்து வெளி வருவதைக் கண்டார்.
- நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், சித்த புருஷருக்கே அக்காட்சி தெரியும்.
- அது தெய்வீக நிலை.
- தெய்வீகம் மனித நிலையில் பெருந்தன்மையாகும்.
- அதனால் பெருந்தன்மையை உணரும் மனம் பூரண யோகத்திற்குரியது.
- உரியது வேறு, பலிப்பது வேறு, பலிப்பது சித்தி.
- அன்பர்கள் யோகத்தை ஏற்காவிடினும் சேவையை ஏற்கலாம்.
- சேவையை ஏற்ற பவித்திரமான அன்பர் சில மாதங்களில் “இது எனக்குரியதல்ல” எனக் கண்டார்.
- குணமும், சுபாவமும் அறிவும் அன்னையை ஏற்றன. சுபாவத்தைக் கடந்த இயற்கை எதிர்ப்பதால் போய்விட்டார்.
- எல்லாத் தகுதிகளுமிருந்து அடிப்படை கசப்பது, இல்லை என்றாகிறது. எந்தத் தகுதியுமற்றவற்கு அடிப்படையில் பக்குவமிருப்பதைப் பெருந்தன்மை காட்டுகிறது.

- சாவித்ரி காட்டில் சத்தியவானைக் கண்ட பொழுது, “சத்தியவான் முகத்தில் இறைவனைக் கண்டேன்” என்றாள்.
- சொற்ப நட்பு, ரயில் பிரயாண நட்பு, ஆபீஸ் உறவு, கடையில் விற்பனை உறவு ஆகிய எதுவும் உத்தரவோடு நடப்பதேயாகும்.
- வாயில் திறப்பது வேறு, அழைப்பை ஏற்பது வேறு.
- பவித்ரா, புராணி போன்றவர் நேரடியாக பகவான் அழைப்பை ஏற்றவர்.
- அன்னை நேரடியாக அழைத்தவர் ஏராளம். அழைப்பைப் பெரும்பாலோர் ஏற்றனர். அழைப்பை ஏற்பது வேறு, யோகத்தை ஏற்பது வேறு.
- 1946-இல் அன்னை சத்பிரேமை கவர்னர் மாளிகையில் அழைப்பிற்குரியவர் எனக் கண்டார். கடைசிவரை பகவான் ஆமோதித்தார். சத்பிரேம் தந்திர குருவிடமிருந்து வர ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அன்னையை ஏற்று Agenda எழுதிய பொழுது The Adventure of Consciousness எழுதினார். அந்நால் ஆயிரக்கணக்கான மேல்நாட்டாரை ஆசிரமத்திற்கு அழைத்தது. அழைப்பு வரும் ரூபம் ஆயிரம். ஏற்பது பாக்கியம்.

ஒழிஜிஞானம்

ஜீவிய மனி

சர்ச்சிலுக்கு ரஸ்யாவைப் புரியவில்லை. அவர் “ரஸ்யா ஒரு புதிரான சிக்கவின் புதினம்” என்றார். புதிர் விளங்காது. சிக்கல் அவிழாது. புதியது புரிய நாளாகும். இவை இணைந்தால் எழுவது என்ன? மனமும் உலகமும் மகான்கட்குப் பிடிப்பாதவை. சந்திரமண்டலம் போனவர் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியைக் கோளமாகக் கண்டனர். உலகை முழுமையாகக் காண உலகை விட்டுயர்ந்து எழுந்து மேலே போக வேண்டும். உலகிலுள்ளே உள்ளவரை உள்ளதின் இரகசியம் புரியாது.

நாரதருக்கு ஜனகருடைய ஆன்மிகப் பெருமை தெரியவில்லை.

ஏனெனில் அவருக்குச் சைத்திய புருஷனில்லை.

- பூரண யோகத்திற்கு அடிப்படையான பல கருத்துகளில் சைத்திய புருஷன் ஒன்று.
- மற்றவை :-

கர்மம் அழியும், பிரம்மம் முழுமையானது, மனம் சிருஷ்டிக்கவில்லை, சைத்திய ஜீவியமே சிருஷ்டத்தது, பிரபஞ்சத்தை விலக்கினால் முழுமையிருக்காது, எதை விலக்கினாலும் முழுமை போய்விடும், தீமை அடர்ந்த நன்மை, மனிதன் முடிவானவனில்லை, சைத்திய ஜீவன் பிறப்பான், மேல்மனம் பகுதி, உள்மனம் சூட்சுமம், அடிமனம், ஆழ்மனம், ஜட இருளின் மனம் நம் பகுதிகள், இறைவன் உலகைப் படைக்கவில்லை, இறைவனே உலகமானான், சிருஷ்டியில் விரயமில்லை, ஜடம் ஜீவனுடையது, அரூபத்திற்கும் ரூபம் உண்டு. அறிய முடியாததே அறிவின் முடிவு, அனந்தனின் முடிவை அணு எடுக்கிறது, மூன்றாம் நிலைக்காலம் உண்டு, ஜீவாத்மா ஒன்றே, ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும் இணைந்து முடிவு செய்தே எதுவும் நடக்க வேண்டும், கனவும் கானல் நீரும் உண்டு, அஞ்ஞானம் ஞானமாகும்.

- சிருஷ்டி மனத்துடன் முடிகிறது.
- அஞ்ஞானத்தை மனம் உற்பத்தி செய்து பிரம்மம் தேடும் ஆனந்தத்தை அதிகப்படுத்துவது இந்தச் சிருஷ்டி.
- மனம் கோணலல்ல, அஞ்ஞானத்தால் ஞானத்தைச் சிறப்பிப்பது மனம்.
- தேடும் அவசியம் வலுவாக, அஞ்ஞானம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

- கடவுள்களுக்குப் பவர் உண்டு, சைத்திய புருஷனில்லை. கடவுள்கள் முழுமையற்றவர். பகுதியானவர். இறைவனையடைய அவர் மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும்.
- மரபு பகுதியான மோட்சத்தை நாடியது.
- சைத்திய ஜீவியம் உபநிஷத் காலத்திலேயே வந்திருக்கும். மரபு அதை அறிந்தும் கருதவில்லை.
- நாரதர் கடவுள். எதிர்காலம் அறிந்தவர். ஆனால், முழுமையுடையவரில்லை.
- ஜனகருக்குச் சைத்திய புருஷனுண்டு, முழுமையுண்டு, வாழ்வைத் துறக்கவில்லை.
- வாழ்வைத் துறக்காததால், நாரதருக்கு ஜனகரின் ஆன்மிக உயர்வு தெரியவில்லை.
- கசப்பான் நிகழ்ச்சி, கொடுமையான உள்ளாம், உண்மையற்ற கணவன், சண்டிகேசி மனைவி ஆகியவர் வாழ்வை ஊடுருவி உள்ளே போனால் பொய்யின் மெய் தெரியும்.
- அது இனிக்கும். உலகம் மாறும். கசப்பு, இனிமையை அதிகப்படுத்த ஏற்பட்ட இயற்கையின் அமைப்பு எனத் தெரியும்.

அதுவே பூரண யோகம்.

குறவற்தீன் குருப்பையடைய
இல்லறம் பூரண யோகம்.

ஓ❖ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பிரம்மம் சிருஷ்டிக்க முடிவு செய்தால் எங்கும் நிறை பரம்பொருளாகிறது (Omnipresent Reality). அது பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்தில் சக்தியானந்தமாகிறது. எங்கும் நிறை பரம்பொருள் பிரபஞ்சத்திலும், பூவுலகிலும், பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்திலும் உள்ளதை பகவான் Spirit என்கிறார். இது பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றால் சைத்திய புருஷனாகிறது என்கிறார்.

The Life Divine – Outline

அத்தியாயங்களில் உள்ள சூட்சமம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Chapter 18

மனமும் சத்திய ஜீவியமும்

மேல் நாட்டு விஞ்ஞானம் மனத்தை அறியும். அதன் திறமைகளில் ஒரு சிலவற்றையறியும். மனத்தின் எல்லா திறமைகளையும் அறியாது. மனத்தை முழுமையாக அறிய-வில்லை. ரிஷிகள் மனம் உற்பத்தியான வகையைக் கூறியதாக பகவான் கூறவில்லை. சத்திய ஜீவியம் இரண்டாகப் பிரிந்து இடையில் மனம் உற்பத்தியாவதை அறியாதவர் மனத்தைப் பற்றிக் கூற வழியில்லை. மனம் சத்திய ஜீவியத்தில் உற்பத்தியான அதன் உபகரணம், உபகருவி.

மனம் துண்டு செய்யும் கருவி. உலகை முழுமையாகக் காணும் திறனற்று மனம். ஒரு புறம் ஒரு பகுதியையும், திரும்பி அடுத்த பக்கம் அடுத்த பகுதியையும் காணும் திறன் பெற்றது. மறுபுறம் திரும்பிப் பார்க்க மறுத்தால் அஞ்ஞானம் உண்டாகிறது. மனம் தன்னில் தன்னை இழப்பதால் அஞ்ஞானம் ஏழுகிறது. மனம் வாழ்வில் அது போல் தன்னை இழந்தால் அஞ்ஞானம் வலுப்படும்.

அதே போல் மனம் உடலில் தன்னை இழக்கும்பொழுது அஞ்ஞானம் முழுமை பெறுகிறது. பரிணாமத்தால் மனம் உடலிலிருந்து விடுபட்டால், பிராணமய புருஷன் வெளி வருகிறான். மனம் மீண்டும் வாழ்விலிருந்து விடுபட்டால் மனோமய புருஷன் வெளிவருவான். மனம் மனத்திலிருந்து விடுபட்டால் சத்திய ஜீவன் வெளிப்படுவான் என்பது அத்தியாயக் கருத்துகள்.

சூட்சமம்:

மனம் தன்னை ஒரு கரணத்தில் இழந்து, மீண்டும் விடுபடும்பொழுது ஒரு புருஷன் வெளிப்படுகிறான்

என்பதிலிருந்து நாம் அறிய வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அடிமை வாழ்வு தவறில்லை. அதிலிருந்து மீண்டால் அதிகப்பட்சம் பலன் பெறலாம் என்பது சூட்சமம்.

Chapter 19

வாழ்வு

வாழ்வு புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மரபு. வாழ்வு உடலுணர்ச்சியை மனத்திற்கு எடுத்துச் சென்று எண்ணமாக மாற்றி எண்ணத்தால் உடலைக் கட்டுப்படுத்துவதாக பகவான் கூறுகிறார்.

வாழ்வு வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி என்பது சூட்சமம்.

Chapter 20

மரணம், ஆசை, இயலாமை

மரணம் அழிவு என்பது நாமறிந்தது. மரணம் வாழ்விற்கு நித்தியத்துவம் தரும் என்பது சூட்சமம்.

Chapter 21

வாழ்வின் உயர்வு

ஆசை சர்வ நாசம் என்பது மரபு. ஆசை உழன்று அன்பாகிறது என்பது பூர்வீ அரவிந்தம்.

சூட்சமம்: அழிவின் கருவி பரிணாமத்தால் அன்பாகிறது.

Chapter 22

வாழ்வின் பிரச்சனை

சக்தியும் ஜீவியமும் பிரிந்துள்ளவை உயர்ந்து பிரச்சனை தீருகிறது என்பது அத்தியாயம் கூறுவது.

சூட்சமம்: பிரிந்தவை கூடுவது பிரச்சனை தீருவது.

Chapter 23 இரட்டை ஆத்மா

சைத்திய புருஷனே உண்மையான ஆத்மா என்பது அத்தியாயம்.

குட்சம்: வாழ்வில் யார் உண்மையென அறியாமல் நாம் ஏமாற்று போகிறோம்.

Chapter 24 ஜூடம்

ஜூடம் ஜீவனற்றது, விலக்கப்பட வேண்டியது என்பது மரபு. குட்சம்: ஜூடம் ஆனந்தமய ஜீவன் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். ஆனந்தமயமான ஜீவனை ஜீவனற்றது என நாம் ஆயிரம் தீடங்களில் விலக்குவது தவறு என அத்தியாயம் கூறுகிறது.

1940 அல்லது 1950 வரை பெண்கள் வேலைக்குப் போகக் கூடாதென்றனர். இன்று பெண்கள் வேலை செய்வதால் வருமானம் இரண்டு மடங்காகிறது.

Chapter 25 ஜூட்தின் முடிச்சு

அஞ்ஞானம் தமஸ், பிரிவினை முடிச்சு. நாம் ஜூடம் என நினைப்பதால் ஜூடம் உள்ளது. நம் நினைவை மாற்றிக் கொண்டால் ஜூடமிருக்காது.

குட்சம்: பிரச்சனை என நாம் நினைக்கும்வரை பிரச்சனை இருக்கும். மறந்தால் பிரச்சனையிருக்காது.

Chapter 26 பொருளின் உயரும் நிலை

சிருஷ்டியில் 7 தத்துவங்களில் ஒரு சமயம் ஒரு தத்துவமே செயல்படும்.

குட்சம்: அறிவு, உணர்வில் ஒரு சமயம் ஒன்றே செயல்படும்.

Chapter 27 சுப்த ஸோகங்கள்

மரபு 7 எனக் கூறும் தத்துவங்களை பகவான் 8-ஆக மாற்ற மேலுள்ள நான்கும் கீழுள்ள நான்காக மாறின எனகிறார்.

குட்சம்: தாழ்ந்தவை தலைகீழே மாறிய உயர்ந்தவை.

7 தத்துவத்தை 8-ஆக மாற்றலாம் என பகவான் கூறுகிறார். ராஜோயாகத்தைப் பதஞ்சலி சொல்வது போலில்லாமல் வேறு வகையாகவும் செய்யலாம் எனகிறார். வேலைக்குப் போய் சம்பாதிப்பதை வியாபாரம் செய்தும், புரோக்கராகவும் சம்பாதிக்கலாம்.

எந்த வேலையையும் எந்தப் புதிய முறையிலும் அவசியமானால் செய்யலாம் என்பது குட்சம்.

Chapter 28 சத்திய ஜீவியம், மனம், தெய்வீக மன மரயை

சத்திய ஜீவியத்தையடைய பகவான் கண்டுபிடித்த குட்சம் இரகஸ்யத்தைக் கூறும் அத்தியாயம் இது.

குட்சம்: மேலே போக கீழே போக வேண்டும்.

தபஸ்வி உயர்ந்து மோட்சம் பெற்றான். பிரம்மத்தை அடைவது மோட்சம். சிருஷ்டி இரு பகுதிகளாக உள்ளது. நாம் மேற்பகுதியில் உள்ளோம். கீழ்ப்பகுதி ஆழ் மனம், பாதாளம், இருள், ஜூட இருள். கீழ்ப்பகுதியை விலக்கி மேலே போய் மோட்சம் பெறுவது மரபு. இதனால் தபஸ்விக்கு மட்டும் விடுதலை கிடைக்கிறது. பகவான் இதைச் சுயநலம் எனகிறார். கீழ்ப்பகுதி ஆபத்தானது. அதனால் விலக்கினர். ஆபத்து, அற்புதம் தலைகீழே மாறியது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். பகவான், மேலே போய் மோட்சம் பெறக்கூடாது, நாம் பரிணாமத்தால் சத்திய ஜீவியம் போய், சத்திய ஜீவியம் கீழே வந்து சிருஷ்டியின் இரு பகுதிகளும் திருவுருமாறி உலகம் அற்புதமாக வேண்டும் எனகிறார்.

(தொடரும்)

ஒழிகளை

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஊர் இரண்டு கட்சியாகப் பிரிந்தால், நான் எதிலும் சேரமாட்டேன் என்று சொல்ல தைரியம் வேண்டும். எதிலும் சேராமலிருந்தால், இரண்டு கட்சிகளும் தொந்தரவு செய்யும். குடுமி போய் கிராப் வந்தது. வேஷ்டி போய் பேண்ட் வந்தது. இன்று எந்தப் பெரிய ஸ்டார் ஹோட்டலிலும், வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டு போய் ரூம் கேட்பவர் எவ்வளவு பெரிய பணக்காரர் ஆனாலும் ரூம் கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. பத்து நண்பர்கள் ஒரு சினிமாவை நன்றாக இருக்கிறது என்றால், ஒருவர் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் சொல்ல தைரியஸ்தனாக இருக்க வேண்டும். “நீ எப்படி மாறியிருக்கலாம்” என அனைவரும் சண்டைக்கு வருவார்கள்.

முன்னுக்கு வரவேண்டும், சராசரி நிலையைக் கடந்து உயர் வேண்டும், நம்முள் புதைந்துள்ள திறமைகளை வெளிக்கொணர வேண்டும், அதிகப்பட்ச முயற்சி செய்ய வேண்டும், ஒரு காரியம் நல்லதானால் அதைச் செய்து பார்க்க வேண்டும் எனில் சமூகத்தை ஓட்டிப் போக வேண்டும் என்பவருக்கு ஒத்துவாராது. சமூகத்தை மீறும் தைரியம் உள்ளவராலேயே அவற்றைச் செய்ய முடியும். மீறவேண்டும் என்றால் எதிர்க்க வேண்டும் என்று பொருளான்று. நாம் மீறுவதால் மற்றவர் எதிர்ப்பது வேறு. பல்கலைக்கழக சென்ட்டுக்கு உறுப்பினர் தேர்தலில் நிற்க உரிமையுள்ளவர் நின்றால், நீங்கள் எப்படி நிற்கலாம் எனப் பல குரல்கள் எழும். ஒரு ஸ்தாபனத்தில் சில ஆண்டுகள் வேலை செய்து வெளியே போகிறவர்க்கு ஸ்தாபனம் பாராட்டு அளிக்காவிட்டால், அவர் நண்பர்கள் பத்துப்பேர் விருந்து வைத்து போட்டோ எடுத்துக்கொண்டால், ஆட்சேபணை எழும். பத்திரிகையில் நீ எழுதிய கட்டுரையைப் பிரசரம் செய்தால், ‘என் இதெல்லாம் செய்கிறீர்கள்? எப்படி எழுதலாம்? யார் உத்தரவு கொடுத்தது?’ என ஆட்சேபணை எழும். சமூகம் ஓர் எஜான்ஸ். கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நம்மை அதிகாரம்

செய்தபடியிருக்கும். கல்லூரியில் எல்லோரும் பாடங்களை நோட்டில் எழுத, ஒருவர் ஒரு (file) பைலில் பாடத்தை எழுதினால் நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள், பிரின்ஸ்பால்வரை அதைக் கவனிப்பார்கள், பேசுவார்கள், ஆட்சேபணை செய்வார்கள்.

நல்லது, உயர்ந்தது, நம் திறமைக்குகந்தது என்பவற்றைச் செய்யும்பொழுது, ‘நான் செய்வேன், என்னை யார் கேட்க முடியும்? செய்து காட்டுகிறேன் பார்’, போன்ற உணர்வுகள் ‘நான்’ என்பதை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும். அது தவறான உணர்வு. இந்த ‘நான்’ என்ற உணர்வில்லாமல் செய்தாலும், எதிர்ப்பு இருக்கும், ஆட்சேபணை இருக்கும். ‘நான்’ என்ற முனைப்பின்றி, சமூகத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வின்றி நமக்கு முடிந்த நல்லதை ஆட்சேபணைக்காக நிறுத்தக்கூடாது என்று நினைப்பது உயர்வு. இந்த என்னை உயர்வானதாக இருந்தாலும், செயல்படுத்தும் தைரியம் எல்லோருக்கும் இருக்காது, எல்லாச் சமயங்களிலும் இருக்காது. Fashion என்ற அளவில் மாறுவதற்கே மனிதன் முதலில் தயங்குவான். முக்கியமான செயலானால் தைரியம் சிலருக்கே இருக்கும். இது போன்றவற்றில் சுமார் 100 விஷயங்களைப் பொறுக்கி, அவற்றைப் பின்பற்றுவதில் மனதால் சமூகத்தைக் கடந்து வர முயலுதல் நல்லது. ஆரம்பத்தில் பிறருடன் பினக்கு வாராத விஷயங்களை மனதால் ஆரம்பித்துக் கடைப்பிடித்தால், சண்டை, சச்சரவுக்கு இடமிருக்காது. அதிலிருந்து 100 விஷயங்களில் சமூகத்தை மீறினால், அல்லது 10 விஷயங்களிலாவது, தெளிவாகத் தாண்டி வந்தால், நம் மனதிலையில், செயல் அளவும் அபரிமிதமாக வளரும். கிளென் டோமான் என்பவர் 3 மாதக் குழந்தைக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்கிறார். இதை ஒருவர் படித்து, புரிந்து, ஏற்றுக்கொண்டால், 3 மாதக் குழந்தைக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால், எல்லோரும் பைத்தியக்காரன் என்பார்கள். எப்படிச் செய்வது என்று தோன்றும். அதுவே முடிவாக இருக்கும். பதிலாக, இதைச் செய்வதில் எவருடனும் சண்டையில்லை. பிறருக்குத்

தெரியாமலும் செய்யலாம் என்று மனதால் சமூகத்தை மீறினால், அதற்கு வலிமையுண்டு, பலனுண்டு. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்க விரும்பியவர் பலர், ஆரம்பத்தில் சமூகத்திற்கு அஞ்சி ஏற்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். சோப்புப் போட்டு குளிப்பதற்குப் பதிலாக, சீயக்காய்ப் பொடியைப் பயன்படுத்தினால் தோலுக்கு நல்லது என்று ஒருவர் நம்பினால், அதைச் செய்ய தெரியம் எனிதில் வாராது. பிறருடன் பிணக்கில்லாத விஷயம் ஆரம்பத்தில் பிறருக்குத் தெரியாமலும், அடுத்த கட்டத்தில், பிறருடன் பிணக்கு வாராத இடங்களிலும், முடிவில் பிறர் அபிப்பிராயத்திற்கு நம்மை உட்படுத்தாமலும், சரி எனத் தெளிவாகத் தெரிந்ததைப் பின்பற்ற தெரியம் வந்தால் அவர் புது மனிதராகிறார். அதுபோல் வம்பில்லாத 100 சிறு விஷயங்களைப் பின்பற்றுவார் பெறும் முன்னேற்றம் பெரியது.

10 விஷயங்களானாலும், முழுமையாகச் சமூகத்தை மீறிப் பின்பற்றினால், அவர் வாழ்வு அளவுகடந்து உயர்ந்துவிடும். இதுபோல் மேற்கொள்ளக் கூடியவைகளில் சிலவற்றைத் தருகிறேன்.

1. குறித்த நேரத்தில் (punctuality) குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு வருவது,
2. குறித்த நேரத்தில் (regularity) காரியங்கள் செய்வது,
3. பல்லுக்கு உகந்தது என்று பற்பொடி, பல்குச்சியைப் பயன்படுத்துவது,
4. தோலுக்கு ஏற்றது என்பவற்றைச் சோப்புக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்துவது,
5. T.V. பார்ப்பது, அதுவும் எல்லாக் காட்சிகளையும் பார்ப்பது உகந்ததில்லை என்று மனம் உணர்ந்தால் பார்ப்பதைத் தவிர்ப்பது,
6. பட்டத்திற்குப் பாடத்தைவிட அறிவுக்குரிய புத்தகம் முக்கியம் என்று தெரிந்தால், பாடத்தை முடித்துவிட்டு, மற்றவர் கேவியைப் புறக்கணித்து அதைப் படிப்பது,
7. வெய்யில் நாளில் காலையில் பழையது சாப்பிட்டால் உடல் குளிர்ந்திருந்தால், அதைச் சாப்பிடுவது,

8. யாரும் போகாத கோயிலில் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம் இருந்தால் அங்குப் போவது,
9. நூலகத்தில் போய் அதிக நேரம் படிக்க விரும்பினால், அதைச் செய்வது,
10. நம் பொருள்களை 100% அழகாக அடுக்கி வைக்க விரும்பினால் அதைச் செய்வது,
11. உயர்ந்த குரலில் பேசாமலிருப்பது நல்லதெனப்பட்டால், தாழ்ந்த குரலில் பேசவது,
12. மேலதிகாரியிடம் அடிக்கடி போய்ப் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களைப் பிறர் அவதூறுக்காக நிறுத்தாமலிருப்பது,
13. காரியங்களைச் சமூகத்தின்முன் வைத்துக் கணிக்காமல் மனச்சாட்சிமுன் வைத்து எடை போடுவது,
14. பொருள்களை அளவுகடந்து சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது,
15. எல்லோரும் புறக்கணித்தவர் நல்லவரானால் நாம் புறக்கணிக்காமலிருப்பது,
16. நாலுபேர் சொல்லும் அர்த்தமற்ற பேச்சை அவர்களுக்காக ஆதரித்துப் பேசாமலிருப்பது,
17. உடை, பேனா, பயன்படுத்தும் பேப்பர் இவற்றைப் பிறர் அபிப்பிராயத்திற்காக மாற்றாமலிருப்பது,
18. பிறர் பொய்யை ஆதரிக்காமலிருப்பது,
19. விசேஷங்களில் நாம் அளிக்கும் பரிசைப் பிறர் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமல், எது சரி என நிர்ணயிப்பது,
20. நாலு பேருக்காக, நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் கலந்து கொள்வதைத் தவிர்ப்பது.

இவை சிறியன, எனிமையானவையாகத் தோன்றினாலும், பின்பற்றுவது கடினம். பூரணமாகப் பின்பற்றுவது கடினம். பூரணமாகக் முடிவு செய்தவுடன் புத்துணர்வும், புதிய தெம்பும் ஏற்படும். மனத்தளவில் புதிய மனிதனாகத் தோன்றும். மனத்தில் மாறுதல் பூரணமாக இருந்தால், அன்றிலிருந்து செயல்களின் சிறப்பு உயரும். செய்யும் காரியங்கள் அதிகமாகக் கூடி வரும். சில சமயங்களில் நினைத்தவை நடக்கும். நினைக்க

முடியாத ஒன்றிரண்டு பலிக்கும். நிலை தொடர்ந்து உயரும். முன்னேற வேண்டும் என்பவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் 300 அல்லது 400 உண்மைகளை (truisms) இந்துவில் எழுதுகிறேன். ஒருவர் அத்தனையையும் பின்பற்றலாம். மேற்சொன்னது ஒன்று. ஒன்றை முழுமையாகப் பின்பற்றினாலும் பெரும்பலனுண்டு என்று அறிய முடியும்.

சமூகத்தை மனத்தளவில் மீறத் தைரியம் வேண்டும், செயலளவில் மீற அதிக தைரியம் வேண்டும். அந்தத் தைரியம் நம்மை முன்னேற்றும். சமூகத்திற்குப் பயந்து கட்டுப்படுவதி-விருந்து மீள்வது வேறு, சமூகத்துடன் சண்டைக்குப் போவது வேறு. சமூகத்தை மீற வேண்டும் என்பதற்காக, எல்லோருடனும் சண்டை வளர்ப்பவர்கள் இதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டவர்களாவார்கள். சமூகத்துடன் பிணக்கு வாராமல் இதை ஆரம்பிக்க முடியும்; முடிக்க முடியாது. பிணக்கு விலக்கக் கூடியது. விலக்கவே முடியவில்லை என்றால் அதற்காக முறையை விலக்கக் கூடாது.

பிறப்பில் வந்த சுபாவம் (biological), சமூகத்தால் பெற்ற சுபாவம் (sociological) இவை போக சொந்த மனநிலையால் (psychological) பெற்ற பழக்கங்கள் அநேகம். உயர்மானவன், செலவும் பெற்றவன், ஒரே குழந்தை, வாழ்வில் தோல்வியே தெரியாதவன், பட்டினி என்பதையே அறியாதவன் ஆகியவர் மனநிலை, குள்ளமானவன், வறிஞன், பல குழந்தைகளில் ஒருவன், தோல்வியை மட்டும் கண்டவன், பட்டினியே பழக்கமானவன் இவர்கள் மனநிலையிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கும். இவற்றிற்குரிய உண்மைகள் அனந்தம்.

மனிதனால் விஸ்வாசமாக இருக்க முடியாது என்கிறார் அன்னை. விஸ்வாசம் மனிதப் பிறவிக்குள்ள குணமில்லை என்றால், அது புரிந்தபின் நம் மனநிலை மாறிவிடுகிறது. இதுவரை நாம் மனம் பொறுக்காமல் கொதித்தது, சற்று அடங்கும்.

(தொடரும்)

ஒழிசூலை

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

1. உதவியுடன் அகந்தை கலந்தால் பலன் அகந்தைக்கு வரும்
2. யூணை யோகத்தின் கருக்கம் ஆக்ம சமர்ப்பணம் என்ற அடுத்த இந் Messages-ஐப் பற்றியும் கருத வேண்டும்.

அகந்தை கலந்த உதவி

அகந்தை கலக்காமல் நாம் எதையும் அகந்தை அழியும் வரை செய்ய முடியாது. அகந்தை முனைப்பாக முன்னிற்கும். தமிழிலக்கியம் ஒன்றில் களவொழுக்கத்தில் தலைவன் தலைவியுடன் தன்னை மறந்து ஈடுபட்ட நிலையை விவரிக்கும் பொழுது அந்த நேரத்திலும் மனிதன் தன் மரியாதையை மனைவிக்கும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டான் என்கிறார் புலவர். நம்மை நாம் கவனித்து அறிய முயல்பவருக்கு இது பெரிதும் துணை செய்யும். மனிதன் ஆயிரம் பேருக்கு உபதேசம் செய்த அதே விஷயத்தில் தான் தவறு செய்வதை அறியான் என்ற கதைகள் ஏராளம். American Management Association உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. அவர்கள் Management Technique-இல் முதன்மையானது பிறர் கோணத்தில் காரியம் செய்வது. நெடுநாள் தலைவர் ஒய்வு பெறும் பொழுது தான் செயல்பட்ட விதத்தைக் கூறும் பொழுது “என் இஷ்டப்படி, நான் நினைத்ததை, நான் நினைத்தபடியே இதுவரை நிறைவேற்றினேன்” என்றார். அவருக்குப் பின்னால் வந்த புதிய தலைவர், “இனி என் இஷ்டப்படியே நான் நடப்பேன்” என்று பிரிவு உபசாரம் கூறியது அமெரிக்க மேஜேஜ்மென்ட் வரலாற்றில் பேர்போனது. அமெரிக்க ஐனாதிபதி கார்ட்டர், ரஷ்யப் பிரதமர் கோர்ப்பேஷன் இருவரும் ஒய்வு பெற்ற பிறகு சேவை ஸ்தாபனம் ஆரம்பித்தனர். ஒன்று Carter Centre, அடுத்தது Gorbachev Foundation. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற M.S. சுவாமிநாதன் சென்னையில் ஆரம்பித்த ஸ்தாபனம் “M.S. Swaminathan Foundation”. பெரிய மனிதர்களைத் தோற்கடிக்கும் அகந்தை “நான்”. இந்த ஸ்தாபனங்கள் எதையும்

சாதிக்கவில்லை. பலன் சேவைக்கு வரவில்லை. அகந்தைக்கே வந்தது.

- எந்தச் செயலுக்குப் பெற்றவர் நன்றி கூறவில்லையோ, அதில் அகந்தை முனைப்பாக இருக்கும்.
- நம் செயல் எந்த அளவு சுத்தமானது என அறிய உதவும் அளவுகோல் அகந்தை.

யோக சுருக்கம் - ஆத்ம சமர்ப்பணம்

யோகி வேலைகளை, உணர்ச்சியை, எண்ணங்களைச் சமர்ப்பணம் செய்வது முறை. அது யோக முறை. “எனக்கு வேலை சமர்ப்பணம். சமர்ப்பணம் செய்வதற்காக நான் வேலையை மேற்கொள்கிறேன்” என்பது அதைவிட சிறந்த நோக்கம். பிரார்த்தனையின் கட்டங்கள் பல என்ற சிறுகட்டுரையில் இப்பொருள்பட விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

- வேலையைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம். பலன் சரணாகதி.
- சமர்ப்பணம் செய்ய வேலையை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்துகிறோம்.
- எந்த வேலையையும் திறம்பட ஆர்வமாக செய்வதைவிட அந்நினைவைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முடிந்தால் வேலை முடிவது அற்புதமாக இருக்கும்.
- சமர்ப்பணத்தை நுணுக்கமாக அறிந்து இரகஸ்யத்தை உள்ளத்தில் ஏற்று நுணுக்கமாக ஒருவரால் செயல்பட முடியுமானால் அது அவர் யோகத்தின் சுருக்கம்.

(தொடரும்)

ஒஜிஷைலோ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

யோகம், தியானம், இலட்சியம், முறை, சாதகன், பிரம்மம் அனைத்தும் அநேக அம்சங்களையுடையன. ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் செறிவு முழுமையாகி, கனத்து வளமாவது இந்த யோகத்திற்கேயுரிய அம்சம்.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஐகந்நாதன்

29. உயர்ந்த நம்பிக்கை அவசியம்.

அவநம்பிக்கை, சந்தேகம், கோழைத்தனத்திற்கு இடமில்லை.

அவை மனிதச் செயலை முறியடித்து நிலைமையைக் கட்டுக்கடங்காமல் செய்யும்.

மண்ணுலகம் என்பது மனிதன் சிருஷ்டித்தது. விண்ணுலகம் ஆன்மாவுக்குரியது. உலக சரித்திரம் சுமார் 5000 ஆண்டுகள் வரை உள்ளது உள்ளபடி எழுத முயன்றவர் பெரு வெற்றி பெறுகிறார்கள். இல்லாதது எழுந்தால் புது ஆராய்ச்சியால் அது மறைகிறது. Carbon dating என்ற முறையில் பொருள்களையும், அதன் வழி செயல்களையும் நுணுக்கமாக அறிய முடிகிறது. கடந்ததைப் போற்றும் மனம், தங்கள் நாகரிகம் மற்றதைவிட உயர்ந்தது எனக் கூறும் மனப்பான்மையால் பெரிதுபடுத்திக் கூறுபவை, மொழி ஆராய்ச்சி, புதைபொருள் ஆராய்ச்சியால் உள்ளது வலுப்படுகிறது. இராமாயணம், மகாபாரதம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவை போற்றப்பட வேண்டும் என நினைப்பதுண்டு. பேப்பர் கரன்சி, வெடிமருந்து, கல்வி முறை ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் சைனாவில் எழுந்ததை ஆராய்ச்சி கூறுகிறது. எண்ணிக்கை இந்தியாவில் எழுந்தது, எலக்ட்ரிசிட்டி இங்கிலாந்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பவை தெளிவாகிறது. உலகை உற்பத்தி செய்தவன் மனிதன். பண்ததை சிருஷ்டித்தவன் மனிதன். மனிதன் பணத்திற்கு அடிமையானான். தான் சிருஷ்டித்த உலகை தன்னைவிடப் பெரியது என நினைக்கிறான் எனில் புது முறைகள் வளரும்பொழுது ராஜா நிர்வாணமாக இருக்கிறார் எனக் கூற முடியவில்லை என்பது இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. வளரும் குழந்தை 25 வயதுக்கு மேல் வளர்வதில்லை என்பதை ஏற்கும் மனம், கண் தெரியாத இடத்தில் கணக்கைத் தவறாகப் போட்டு அறிவைவிட ஜடம் உயர்ந்தது எனக் கூறும்

தவறுகள் ஏராளமாக எழுகின்றன. டிராய், ஏசு, பிரூந்தாவன், குருகேஷத்திரம் வரலாற்று மைல் கற்கள் என்றார் பகவான்.

உறுதி பெற்ற உள்ளம் அமெரிக்காவைக் கண்டது, பிரான்ஸிலும், ரஸ்யாவிலும் புரட்சி செய்தது. ஆயுதம் தாங்காமல் போர்க்களும் போகாமல் உலகப் போரை வென்று இந்திய சுதந்தரத்தைப் பெற்றதை நாம் ஆழ்ந்து கருதுவதில்லை. சர்ச்சிலுக்கும், மகாத்மாவிற்கும் கோழைத்தனம் என்றால் என்ன என்று தெரியாது. எதிரிகளைக் காபினட்டில் சேர்க்கத் தேவைப்பட்ட நம்பிக்கை உலகிலில்லை, லிங்கனுக்கு இருந்தது. மனிதன் பணத்திற்கு மட்டும் அடிமையாகவில்லை. அடிமைத்தனத்தை விரும்பினான். அரசனைத் தெய்வமாக வணங்கினான். ஐடமாக வாழ்ந்தான். ஐடத்துள் சூரியோதயம் எழுந்து பூமாதேவி வளர ஆரம்பித்து சுத்தியவானை ஆத்மாவாகப் பெற்று சூரிய புத்ரியை மணந்து ஓராண்டில் உயிரை இழுந்து, இழுந்த உயிரை மீட்க மரணத்தை அழித்தது சாவித்ரி காவியம். சாவித்ரியின் நம்பிக்கை நாரதரையும், தாயாரையும், சிறு தெய்வங்களையும், எமனையும், இறைவனையும் கடந்து வந்து பூலோகம் சுவர்க்கமாக வழி செய்து 1956-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29-இல் முதல் வெற்றியை நிலைநாட்டியது.

விழயல் எழுந்தகு. வீரந்த ஜோகி பரந்து உலவுகிறது

என்பது சாவித்ரி எழுப்பும் குரல். அவநம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. பயம் உண்மை என்றாலும் நாம் பயத்தைக் கண்டுதான் பயப்பட வேண்டும் என்றார் ரூஸ்வெல்ட். சர்ச்சில் பயத்தை வீராவேசமாக்கினார். “கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி யுத்தம் ஒன்று வருகுது” என்றார் புலவர். பயம் ஏழ்மை, தைரியம் செல்வம் என்பது ஆன்மிகம். பயம் திவாலாக்கும். திவாலானவன் ஆழ்ந்த நெருக்கடியில் அறிவைக் கடந்த பேரறிவு பெறுவான். பெற்றவன் முயன்றால் சிறு முயற்சி பெரும் பயன் தரும். ரயில்வே கிளார்க் 3000 கோடி வியாபாரம் செய்வார். 300 ரூபாய் சம்பாத்தியம் 3000 கோடி கம்பெனியாகும். இது இந்த நாளில் 20 ஆண்டில் நடக்கிறது. அந்த நாளில் நடக்காது. நடக்கும் எனவும் நினைக்க முடியாது. ஸ்டெல் 23 வயதில் 1500 கோடி

ரூபாய் சம்பாதித்த காலமிது. அம்பானி 20 ஆண்டில் டாடாவை எட்டிய நேரம் இது. பெரும் தலைவர்கள் 20 ஆண்டாக தோற்ற இடத்தில் இளைஞர் 5 ஆண்டில் பற்றாக்குறையை உபரியாக மாற்றிய சாதனைக்குரிய உலகமிது. 65 பைசா கூலி 650 ரூபாயானது கண்முன் நடப்பது.

அன்னை செயல்படுவார், தவறாதும் செயல்படுவார்.

அவர் செயல் நம் வாழ்வில் பலிக்கும் முறைகள் நமக்குரியன.

அதிர்ஷ்டத்தை உலகம் பாராட்டுவது போல் எதையும் பாராட்டவில்லை. தைரியலக்ஷ்மி அதிர்ஷ்டத்தை உறுதிப்படுத்தும் கதை பழங்காலக் கதை. கம்ப்யூட்டரைக் கண்ட விஞ்ஞானி காண முடியாதது அதிர்ஷ்டம். அதிர்ஷ்டத்தை தேடாத நாடில்லை, தேடாத நாளில்லை. அதிர்ஷ்டத்தை தேடுபவனுக்கு அன்னை அருளையே தருகிறார். சிவபெருமான் கொடுத்த தங்கக் கட்டியை தவற விடுவது மனிதன். கண்மூடி வாழத் துடிப்பது அறியாமை. அறியாமை தன்னை அறிவு எனக் கூறும். வியந்து பாராட்டும். பயந்து விலகும். ஆப்பைப் பிடிங்கி விட்டு அலறும்.

அன்னையை நினைப்பது அதிர்ஷ்டம்.

அழைப்பது அனைவர்க்கும் அதிர்ஷ்டம்.

ஸ்டெல் செய்த பொருள் 15 அம்சம் கொண்டது. அவன் எந்த அம்சத்தையும் புறக்கணிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் மக்கள் உணர்வைப் போற்றினான். மறுத்துக் கூறிய expert-ஜூயும் மாற்றிக் கூறிய அனுபவத்தையும் ஏற்றுக்கூட்டுப் பார்க்கவில்லை. அவன் கருதியது வாடிக்கைக்காரர்கள். மார்க்கெட் என்பது ஜீவனுள்ள வாழ்வு. வாடிக்கையைப் போற்றுவது வாழ்வு செயல்படும் மார்க்கெட்டைப் போற்றுவது. மார்க்கெட்டிற்கு ஜீவன் உண்டு. மார்க்கெட்டின் ஜீவன் ஸ்டெல் கு வரமளித்தது. பொருளுக்கு 15 அம்சம், செய்பவனுக்கு 15 அம்சம், வாங்கு-பவனுக்கு 15 அம்சம், மார்க்கெட்டிற்கு 15 அம்சம், செலவு செய்யும் பணத்திற்கு 15 அம்சம், நேரத்திற்கு 15 அம்சம், இடத்திற்கு 15 அம்சம், நினைவுக்கு 15 அம்சம், செயலுக்கு

15 அம்சம். இவற்றை உட்கொள்ளும் சிருஷ்டக்கு 15 அம்சம். அனைத்தையும் ஸ்டெல் போல் கருதுவது complete act செயலுக்குச் சிறப்பு. அமெரிக்கா சென்றவர் காணுமிடமெல்லாம் நிலம், பயிர் எது எனக் கூறுபவரில்லை, எந்தச் சர்ச்சக்குப் போக வேண்டும் எனக் சொல்பவரில்லை. அரசியல் என்று அன்று ஒன்றுமில்லை. எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நிரப்பந்தமில்லை. மதம் தடையில்லை. ஆன்மிகம் அவசியமில்லை. தடை செய்வாரில்லை. தட்டிக் கேட்பாரில்லை. உற்பத்தியான பொருள் இங்கிலாந்து சீமாட்டியைவிட அமெரிக்கப் பன்றிகட்கு அதிக செல்வம் தந்தது.

சொந்த நம்பிக்கை உயர்ந்த நம்பிக்கை.

மனம் பெரியது, ஆன்மா அதைவிடப் பெரியது.

வீழித்த ஆன்மா மனத்தில் செயல்படுவது முடிவானது.

அன்னையை நினைப்பது பக்தி.

பக்தியுள்ள இடத்தில் பயமில்லை.

பயம் திருவுருமாறினால் தைரியமாகும்.

தைரியலக்கமி தனலக்கமி.

(தொடரும்)

ஏஜன்ஸீஸ்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சுப்ரீம் பூமிக்கு மிகப் பெரிய வறம் கொடுத்தாலும் பூமி அதைப் பெற எத்தனை யுகங்களாகும்? உடல் மனிதனுக்குப் பூமி, உயிர் அவனுடைய வனம். மனம் அவன் வயப்படாத மாயம். உடலும் உயிரும் இணைந்து எழுப்பும் சிக்கல், சிக்கல் எனப் புரியாது. 10 பேரை 9 பேர் என எண்ணியவனுக்கு எண்ணிக்கை தவறு எனத் தெரியுமா? மனம் தவற்றின் மூலம்.

அன்பர் அனுபவம்

S. இன்பராஜன், திண்டுக்கல்

1996-ஆம் ஆண்டு எனக்கு செங்கல்பட்டு நகராட்சி உயர் நிலைப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராக Promotion வந்தது. அப்பொழுது நான் கடனை அடைக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு செங்கல்பட்டுக்குப் போக தயக்கமாக இருந்தது. எனது மனைவி ஜீவா, ‘ஸ்ரீ கர்மயோகியிடம் அவர் கருத்தைக் கேட்போம்’ என்று அசோகன் சாருக்கு போன் செய்தாள். அவர், ‘அன்னை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார். உடனே பணியில் சேர்ச்சொல். திண்டுக்கல்லில் இருந்தால் கஷ்டப்படுவார்’ என்று சொல்லிவிட்டார். நான் உடனே மனத்தை மாற்றிக் கொண்டு செங்கல்பட்டிற்குச் சென்றுவிட்டேன்.

அந்த நகராட்சிப் பள்ளியில் ஐன்னல்கள், கம்பிகள், கதவுகள் இல்லை. மாணவர்களே எடுத்து விற்று விடுவார்கள். 5 வருடங்களாகத் தலைமை ஆசிரியரே இல்லை. பள்ளியைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டு தலைமை ஆசிரியர்கள் எவருமே join பண்ண வரவில்லை. இரண்டு வருடங்களாக clerk இல்லை. அவர் medical leave-இல் இருந்தார். Records சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. ஜான் மாதத்தில் மாணவர்கள் admission நடந்து கொண்டிருந்தது. என் மகள் delivery-க்காக திண்டுக்கல் வந்திருந்தாள். நான் அதற்காக 10 நாட்கள் medical leave போட்டுவிட்டு திண்டுக்கல்லுக்குச் சென்று விட்டேன்.

அதற்கு இரண்டு நாட்கள் கழித்து எங்கள் பள்ளிக்கு D.E.O. Inspection Order வந்தது. பள்ளி Assistant Headmaster உடனே D.E.O. office-க்குச் சென்று D.E.O.விடம், ‘எங்கள் தலைமை ஆசிரியர் medical leave-இல் சென்றிருக்கிறார். அவர் leave address-ம் கொடுக்கவில்லை. Inspection-ஐ postpone செய்யுங்கள்’ என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர் மறுத்து விட்டு சொன்ன தேதியில் வருவதாகச் சொல்லிவிட்டார்.

Medical leave முடிந்து நான் செங்கல்பட்டுக்கு வந்தேன். பள்ளிக்குச் சென்ற போது மறுநாள் D.E.O. inspection என்று சொன்னார்கள்.

என்னையறியாமல் அமைதியும் மௌனமும் என் மனத்தை ஆட்கொண்டன. ஆசிரியர்கள் பரபரப்புடன் inspection-க்குத் தயார் செய்துகொண்டிருந்தனர். Clerk இல்லாததால் மாணவர்கள் admission fees முறையாக வங்கியில் கட்டப்படவில்லை. D.E.O. வந்தால் உடனே என்னை suspend செய்துவிடுவார். காலை 10 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை அமைதியாக அமர்ந்திருந்தேன். பள்ளி வேலை நேரம் முடிந்தவுடன் என் வீட்டிற்குச் சென்று அமைதியாக இருந்தேன்.

Mantras of The Mother என்ற புத்தகத்தில் அன்னை, Whenever things become difficult we must remain quiet and silent என்று எழுதியிருக்கிறார். அதைப் படித்தவுடன் அன்னை சக்தி அசர வேகத்தில் செயல்பட்டதை நன்கு உணர்ந்தேன்.

அன்று இரவு 8 மணிக்கு சன் நியூஸ் தொலைக் காட்சியில், 'மறுநாள் சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்களின் 100-வது பிறந்த தின விழாவை முன்னிட்டு இந்தியா முழுவதும் தேசிய விடுமுறை' என்று ஒனிபரப்பினார்கள். மறுநாள் D.E.O. Inspection cancel ஆகிவிட்டது. அன்னை பேராபத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றி விட்டார். அவருக்கு என் நன்றியைக் காணிக்கை ஆக்கினேன்.

நான் குடியிருந்த வீடு தாழ்வான பகுதியில் இருந்தது. அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்த போது வெள்ளாம் வந்து என் வீட்டிற்குள் புகுந்து விட்டது. நான் என்னுடைய Degree certificates, என் மகன் செந்தில் பாண்டியன் passport எல்லாவற்றையும் ஒரு டிரங்க பெட்டியில் வைத்து கீழே வைத்திருந்தேன். மழை நீர் பெட்டிக்குள் புகுந்து என் certificates மற்றும் passport எல்லாவற்றையும் கரையான்கள் அரித்துவிட்டன. D.E.O. Inspection-க்கு வந்தால் என் certificates எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அன்னையின் அருளால் நான் ரிடையர்

ஆகும்வரை 3 வருடங்களும் D.E.O. inspection நடக்கவில்லை. நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் பகவான் ஸ் அரவிந்தர் அவர்களுக்கும் அன்னைக்கும் நன்றி சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பேன்.

அன்னையின் அருளால் நம்மை நாடி வந்த வாய்ப்பும் பலனளிக்க வேண்டுமானால், நம் மனம் அமைதியாகவும், பதற்றம் இல்லாமலும் இருக்க வேண்டும். எங்கு அமைதியும், நிதானமும், பொறுமையும், நம்ரிக்கையும் உள்ளனவோ, அங்கேதான் அன்னையின் அருள் நன்றாகச் செயல்பட்டு, மழுப் பலனையும் பெற்றுத் தருகின்றது.

(அன்னையின் தரிசனம்)

என்னைப்போன்ற அன்பர்களுக்கு, புத்தகங்கள் மூலமாக இறையருளைப் பெற வழிவகுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அன்னையின் பொற்பாதங்களில் விழுந்து வணங்குகிறேன்.

ஒஃஜைலை

ஈ அரவிந்த சுடர்

30 கோடி மக்கள் நாட்டில் 60 கோடியான பிறகு எப்படி உணவு போதும் என்று அனைவரும் மனம் தளர்ந்தபொழுது. “ஒவ்வொரு மனதினும் தனக்கு வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்தால் ஏன் பஞ்சம் வரும்?” என்பது உயர்ந்த மனத்தில் தோன்றும் எண்ணம். மரத்திலிருந்து விழும் ஆப்பிள் “பூமியின் ஓகர்ஷனை சக்தி இழுப்பதால்” என்று மனத்திற்குத் தோன்றாது. உயர் மனத்திற்கே உரிய எண்ணம் அது. எதிரிக்கு நம்மைப் போல் இருமடங்கு வலிமையிருந்தாலும் மக்கள் சுதந்தரத்திற்காகப் போராடினால் வெற்றி கிட்டும் என உயர்ந்த மனமே உணரும். எவருக்கும் தோன்றாத எண்ணம் ஒருவருக்குத் தோன்றினால் அவர் உயர்ந்த மனம் உடையவராவார்.

Life Response பற்றிய விளக்கவுரை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: பூஷ் கர்மயோகி
விரிவாக்கம் மற்றும் சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்

இந்த ரீதியில் பார்த்தால், வாழ்க்கையில் அனைத்து துறைகளிலும் முறையான செயல்பாடுகள் காண்பதறிடு. ரிசல்ட்தான் வேண்டும் என்கிறார்களே தவிர அதைக் கொண்டுவரும் முறை முக்கியம் என்று எவரும் கருதுவதாகத் தெரிவதில்லை. மதவழிபாடுகள் இத்தகைய தவறுகளுக்குப் பேர்போன்று. ஆண்டவன்மேல் இயல்பாக மனிதனுக்கு பக்தி வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மதங்களால் தழைத்து வளரமுடியும். ஆனால் மதங்கள் நடைமுறையில் நடக்கும் முறையோ இதற்கு நேரத்திரமாறானவையாக உள்ளன. உண்மையான அன்பை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக பயம், கட்டாயம், கண்டிப்பு, ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, மதங்கள் ஆட்சி செய்கின்றன. பக்தர்களுக்குப் பக்தி இருக்கும்பட்சத்தில் தானாகவே அவர்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வருவார்கள். ஆனால், கட்டாயம் மாதந்தோறும் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வந்தே ஆகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் மதங்கள் உண்டு. விருப்பம் உள்ளதோ இல்லையோ, வழிபாட்டிற்கு வந்தே ஆகவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தும்போது அங்கே பக்தி மறைந்துவிடுகிறது. ஆனால் மதங்களுக்கு வருவார்களின் மனநிலைப்பற்றி கவலையே கிடையாது. கூட்டமாக வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வருகிறார்கள் என்றால், அதிலேயே மதகுருமார்கள் திருப்தி அடைந்துவிடுகிறார்கள். என்ன மனநிலையில் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்ற கேள்வியே அவர்களுக்கு வருவதில்லை. அடுத்ததாக விஞ்ஞானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விஞ்ஞான அறிவு கேள்விக் கேட்பதால்தான் வளர்கிறது. ஆனால் மதங்களின் அனுகுமுறையோ நேர் எதிரானது. எந்த மதமும் தன்னுடைய கோட்பாடுகளை அந்த மதத்தைப் பின்பற்று-கிறவார்களைக் கேள்வி கேட்க அனுமதிப்பதில்லை. பிடிக்கிறதோ இல்லையோ, முடிகிறதோ இல்லையோ கோட்பாடுகளைப்

பின்பற்றியே ஆகவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதுதான் மதங்களின் வழக்கமாக உள்ளது. இறைவன் தன்னுடைய பக்தர்கள் அறிவிலியாக இருந்து வழிபட வேண்டுமென்று ஒருநாளும் விரும்பியதில்லை. ஆனால் கேள்வியே கேட்க அனுமதிக்காமல் ஆண்டவனை வழிபட வேண்டும் என்றுதான் மதங்கள் நடந்து கொண்டுவருகின்றன. இந்த விஷேயத்தில் அன்னையும் பகவானும் மிகவும் வித்தியாசமானவர்கள். பகவான் மாலை உரையாடல் (evening talks) என்று பல வருடங்கள் சீடர்களுடன் கலந்துரையாடல் செய்வது வழக்கம். அன்னையும் அம்மாதிரியே ஆசிரம பள்ளி மாணவ, மாணவியருடன் கேள்வி-பதில் sessions நடத்தினார். பகவானுடைய கலந்துரையாடல் மற்றும் அன்னையின் கேள்வி-பதில் sessions-இல் கலந்து கொள்பவர்கள் பகவானையும், அன்னையையும் எல்லாவிதமான கேள்விகளையும் கேட்பார்கள். ஆண்டவன் யார்? எதற்காக இவ்வுலகைப் படைத்தார்? அவர் எப்படிச் செயல்படுகிறார்? என்று 14, 15 வயது மாணவர்கள் அன்னையைக் கேட்பதுண்டு. சத்தியஜீவியம் என்றால் என்ன? அதற்கும் மானிட அறிவிற்கும் என்ன சம்பந்தம்? அது நம்முடலில் இறங்கினால் என்னென்ன மாற்றங்கள் வரும்? அது இறங்கி வர இன்னும் எத்தனை வருடங்கள் ஆகும்? அதுவரையிலும் அன்னை உயிருடன் இருப்பாரா? இப்படி எல்லாம் மாணவ, மாணவியர்கள் அன்னையிடம் விவரமாகக் கேட்பதுண்டு. இதற்கெல்லாம் அன்னை பொறுமையாக பதிலளிப்பதுமுண்டு. பகவானுடன் கலந்துரையாடிய பக்தர்கள் சகல விதமான விஷயங்களைப் பற்றியும் அவரைக் கேள்வி கேட்பார். இந்தியாவிற்குச் சுதந்தரம் கிடைக்குமா கிடைக்காதா? காந்திஜியின் அஹிம்சை அனுகுமுறை சரியா, தவறா? பாக்கிஸ்தான் பிரிந்து போகுமா, போகாதா? இரண்டாம் உலகப் போரில் இங்கிலாந்து ஜெயிக்குமா? அல்லது ஜெர்மெனி ஜெயிக்குமா? ஹிட்லர் செய்யும் அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் முடிவு வருமா? பூரண யோகத்திற்கும், மற்ற யோகத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்? முற்பிறவிகளில் பகவான் யார் யாராக இருந்தார்? கிருஷ்ண பகவானைப்பற்றியும், புத்த பகவானைப்

பற்றியும் அவர் என்ன நினைக்கிறார்? என்று எல்லாம் விளக்கமாகக் கேட்பார்கள். இவ்வாறு கேட்பதுதான் அன்னைக்கும், பகவானுக்கும் பிடித்ததாக இருந்தது.

ஆனால் பரம்பரை ஆன்மிகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இத்தகைய கேள்வி கேட்கும் மனப்பான்மை சுத்தமாகப் பிடிப்பதே இல்லை. கத்தோலிக்க மதம் இரண்டாகப் பினவுபட்டதே இப்படி மதக்கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர் அவற்றைப்பற்றிக் கேள்விக் கேட்கப்போய் அதனால் வந்த பிரச்சனைதான். ஜூர்மெனியில் பதினெண்தாம் நூற்றாண்டில் மார்ட்டின் ஹாதர் என்ற ஒரு பாதிரியார் இருந்தார். அவருக்குக் கத்தோலிக்க மதத்தின் சில கோட்பாடுகளுடன் உடன்பாடில்லை. ஆண்டவனை பாதிரியாரின் மூலம்தான் அனுக வேண்டும். பாதிரியார் பைபிளைப் பற்றிச் சொல்லும் விளக்கங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர பாமர கிருஸ்துவர்கள் நேரடியாக பைபிளைப் படிக்கக் கூடாது. ஆண்டவனிடம் பாபவிமோசனத்தை மடத்தில் பணம் கட்டி வாங்கிக் கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்டக் கோட்பாடுகளை எல்லாம் ஹாதர் எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தார். ஏன் ஆண்டவனை பாதிரியார் மூலம்தான் அனுக வேண்டும்? நேரடியாக அனுகக் கூடாதா? பாதிரியார் சொல்லித்தான் பைபிளில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா? நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாதா? பாப விமோசனத்தை மடத்திற்கு பணம் கட்டி வாங்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார். இதற்கெல்லாம் பொறுமையாகப் பதில் சொல்லும் மனோபாவம் அந்நாளில் இருந்த போப்பாண்டவருக்கு இல்லவேயில்லை. யாரவன் மேலிட்டத்தைக் கேள்விக் கேட்பது? அவனைப் பிடித்து சிறையில் அடையுங்கள் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தார். இதன் வினைவாக ஒன்றாக இருந்த கிருஸ்துவ மதமும் இருவேறு பிரிவுகளாக உடைந்து போனது. அப்படி உடைந்து 500 ஆண்டுகளான பின்பும் கத்தோலிக்க மதம் Protestant மதப் பிரிவினரை சமாதானப்படுத்த முடியாமல் திணறிக்

கொண்டுள்ளது. இம்மாதிரியே அத்வைத மதக் கோட்பாடுகளிலிருந்து, விசிஷ்டாத்வைதம் பிரிந்து போனதற்குக் காரணமே ராமானுஜர் எழுப்பிய கேள்விகளை அவருடைய குருநாதர் யாதவப்பிரகாசர் ஆட்சேபித்ததுதான். ஒரு சமயம் யாதவப்பிரகாசர் ஆண்டவனும், படைப்பும் ஒன்று என்ற கருத்தைத் தாமரையும் அதன் செந்நிறமும் எப்படி ஒன்றாக இருக்கிறதோ அம்மாதிரியே உலகமும் ஆண்டவனும் ஒன்று என்று விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ராமானுஜர் தாமரை வேறு, அதன் செந்நிறம் வேறு என்றும் செந்தாமரை என்று சொல்லிவிடுவதால், தாமரையும், செம்மையும் ஒன்றாகாது என்றும் தாமரை வேறு அதனுடைய குணவிசேஷம் வேறு என்றும் வாதிட்டார். அவருடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத குருநாதர் ஒரு அதிகப்பிரசங்கி போல் பேசுகிறாய். எழுந்துபோ என்று கட்டளை இடவே அவரும் எழுந்து வெளியேறினார். ஆனால் தனக்கு வந்த கருத்து வேறுபாடுகளை மேலும் வளர்த்து அதை விசிஷ்டாத்வைதம் என்ற புதிய மதக் கோட்பாடாகவே உருவாக்கிவிட்டார்.

மற்ற எல்லாத் துறைகளும் காலத்திற்கேற்ப தன்னுடைய அனுகுமுறையை மாற்றிக் கொள்கின்றன. அப்படி மாற்றிக் கொண்டால்தான் பிழைக்க முடியும் என்று அவை உணர்ந்து கொண்டுள்ளன. 500 வருடங்களுக்கு முன்னால் விவசாயிகள் கடைப்பிடித்த முறைகளுக்கும் இன்று அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் முறைகளுக்கும் ஏராளமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. பழங்காலத்தில் விவசாயி ஏர், கலப்பை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்தான். கட்டடவண்டியில் அரிசி மூட்டைகளை ஏற்றிக் கொண்டு கடைவீதிக்குப் போனான். மாட்டுசாணி மற்றும் தழை உரத்தைத்தான் நம்பி இருந்தான். இன்று எந்த விவசாயியாவது இப்படித்தான் விவசாயம் செய்வேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தால், அவனால் விவசாயத்தில் லாபம் காண முடியுமா? முடியவே முடியாது. கடைநிலைக்குத் தள்ளப்படுவான். எனவே, பிழைக்க வேண்டும் என்றால், கால ஓட்டத்திற்கேற்ப நாழும் மாறியாக வேண்டுமென்று, புரிந்துகொண்டுள்ளதான், விவசாயிகள் ஈடுகொடுத்து

வருகிறார்கள். இன்று கம்பியூட்டர் துறையில் உள்ள எவராவது, பழைய கம்பியூட்டர் டெக்னாலஜியைத்தான் கடைப்பிடிப்பேன் என்று அடம்பிடித்தால், கம்பியூட்டர் தொழிலில் நிலைத்து இருக்க முடியுமா? கம்பியூட்டர் துறையில் தினம் தினம் மாற்றம் நிகழ்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். முதலில் Desk Top Computer வந்தது. அதன்பின் laptop வந்தது. அதையும் தாண்டி Kindle வந்துள்ளது. அதேபோல் முதலில் Floppy என்றும், பின் CD, DVD, Pen drive என்றும் மாற்றிமாறி வந்துள்ளது. Desk Top Computer, Floppy என்றிவைகளைத்தான் பயன்படுத்துவேன் என்று யாராவது அடம்பிடித்தால், அவர்களால் கம்பியூட்டர் துறையில் எதையுமே சாதிக்க முடியாது. இதுமாதிரி எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அந்தத் துறைகளில் வருகின்ற முன்னேற்றங்களை ஏற்றுதான் அந்தந்த துறையும் வளர்ந்து வருகின்றன. ஆனால் அசம்பாவிதமாக மதங்கள் மட்டும் காலத்திற்கேற்ப மாற மறுக்கின்றன. மாற மறுப்பதோடன்றி பழைமையான நம்பிக்கையும், பண்புகளையும் வலியுறுத்தி அவ்வகையில் உறுப்பினர்களைப் பெருக்கிக்கொள்ள விரும்புகின்றனர். மதக் கோட்பாடுகள் என்பவை 2000 வருடங்களுக்குமுன்பு உண்டானவை. 2000 வருடங்களுக்குப்பின்பும் அவற்றை எந்த வகையிலும் மாற்றாமல் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவது அறிவுடைமைக்கு எதிரான அணுகுமுறையாகும். இந்து மதமும் சரி, இஸ்லாம் மற்றும் கிருஸ்துவமும் சரி இவ்விஷயத்தில் பிடிவாதமாக வே இருக்கின்றன. இந்து மதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 2000 வருடங்களுக்கு முன்னால், இயற்றப்பட்ட மனுசாஸ்திரத்தைத் திருமணத்தில் இன்றைக்கும் பின்பற்றுகின்றனர். மனு கலப்புத் திருமணத்தை இன்றைக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அன்றைய காலக்கட்டத்தில் ஜாதி பிரிவினைகள் கையோங்கி இருந்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட கொள்கை சரியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்று ஜனநாயகம், படிப்பு, வேலை வாய்ப்பு, நகர வாழ்க்கை, பேச்சுரிமை என்று எல்லாமே ஒன்றுசேர வந்துவிட்டபடியால் இன்னமும் ஜாதிக்

கட்டுப்பாடுகளை அப்படியே கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவது மிகவும் அறிவில்லாத அணுகுமுறையாகும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட மதக் கட்டுப்பாடுகளை வலியுறுத்துவதால், மேல்ஜாதி கலப்புத் திருமணங்கள் நிகழும் போது அது பெரிய கொரவப் பிரச்சனையாக கருதப்பட்டு கொலையில் முடிகின்றன. அப்படி இந்தியாவில் கொரவக் கொலைகள் நிகழ்வது வெளிநாடுகளில் செய்தித்தான்களில் வெளிவருவதால், இந்தியாவிற்கு பெரிய அளவில் தலைகுனிவு ஏற்படுகிறது. இஸ்லாமும் இந்த வகையில் பெண்களின் அடிமைத்தனத்தை வலியுறுத்துவதால், அதுசம்பந்தமான ஏராளமான பிரச்சனைகள் இஸ்லாமியர்களிடையே ஏற்படுகின்றன. பெண்களுக்கு சுதந்தரமாக ஆடை அணியும் உரிமைக் கிடையாது. பள்ளிக்குச் செல்லும் உரிமையும் கிடையாது. கார் ஓட்டும் உரிமையும் கிடையாது. இப்படி எத்தனையோ உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. காலம் மாறும் இவ்விஷயங்களில் எல்லாம் இஸ்லாமும் மாறிக்கொண்டு வந்திருந்தால், இந்தளவிற்குப் பிரச்சனைகள் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

சுவதி அரேபியாவில் இன்றும் பெண்களுக்கு ஒட்டுரிமை மற்றும் காரோட்டும் உரிமை கிடையாது. ஆப்கானிஸ்தான் பெண்களின் நிலைமை இதைவிட மோசமாக உள்ளது. அங்கே அவர்கள் ஒரு ஆண் துணையில்லாமல் வெளியேப் போகமுடியாது. அப்படியே வெளியே சென்றாலும் முகத்தை மறைக்கும் பர்தா அணிந்துதான் செல்ல வேண்டும். பள்ளிப் படிப்பிற்கு என் பெண்களை அனுப்புகிறீர்கள் என்று பழைமையை வலியுறுத்தும் தீவிரவாதிகள் அங்கே பெண்களுக்கான பள்ளிகளை வெடிகுண்டு வைத்துத் தகர்க்கின்றனர். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் இம்மதத்தில் எந்தக் காரணமும் கூறாமலேயே பெண்களை திருமண விவாகரத்து செய்யலாம். ஒரு பெண் பத்து பதினெந்து வருடங்கள் வாழ்க்கை நடத்தி மூன்று பிள்ளைகளுக்கு தாயானபின் திடீரென்று காரணமே சொல்லாமல் அவளை

கணவன் விவாகரத்துச் செய்தால், அவள் நிலை என்னாவது என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி சட்டங்களை பெண்கள் சமுதாயம் எதிர்த்தால், அவற்றிற்குப் போதுமான வரவேற்பு இல்லை என்பதால், பெண்கள் இன்னமும் இல்லாமிய நாடுகளில் கிட்டத்தட்ட அடிமை நிலையில்தான் உள்ளனர். இதுதவிர வியாபார நீதியாக இல்லாமில் உள்ள அனுகுமுறைகள் வியாபார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் எதிராக உள்ளன. இம்மதம் வட்டி வாங்கக் கூடாது என்கிறது. பொதுவாக வியாபார வளர்ச்சிக்காக ஒருவர் மற்றவரிடம் கடன் வாங்கினால், இந்தக் கடனை மூன்று வருடங்கள் கழித்துத் திருப்பிக் கொடுத்தால், பத்து லட்சம் கடன் வாங்கியிருந்தால், அந்த முதலுடன் மேலும் இரண்டு லட்சம் சேர்த்துதான் தருவார்கள். இப்படி ஒரு சலுகை மற்ற மதங்களில் இருப்பதால்தான் வியாபார வளர்ச்சி, மற்ற மதப்பிரிவினரிடையே நன்கு காணப்படுகிறது. ஆனால் இப்படி வட்டி வாங்க அனுமதி இல்லாத இல்லாமிய மதத்தில் இந்தக் கட்டுப்பாடு வியாபார வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தடையாக உள்ளது.

தனிப்பட்ட நபர்கள் கொடுக்கும் கடனுக்காவது வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று நாம் கட்டுப்பாடு விதிக்கலாம். ஆனால் இல்லாமிய நாட்டில் இயங்கும் வங்கிகளே இத்தகைய கட்டுப்பாடின் கீழ்த்தான் இயங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட கடுமையான கட்டுப்பாடுகளின்கீழ் மக்களை அடக்கி வைத்து, இவர்கள் எல்லாம் இல்லாமியர்கள் என்று சொன்னால், இது எப்படி உண்மையாகும்? வெளித்தோற்றத்திற்கு வேண்டும் என்றால் இவர்கள் இல்லாமியர்களாக காட்சி தரலாமே தவிர மனதளவில் உண்மையில் இவர்களுக்கு இல்லாமேல் எந்தப் பிரியமும் ஈடுபாடும் இருக்காது. இந்நாடுகளில் மத சுதந்தரம் என்று ஒன்றிருந்தால், மேற்கண்ட கடுமைகளுக்கு எல்லாம் ஆளானவர்கள் எங்களுக்கு இல்லாமே வேண்டாம் நாங்கள் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்று தைரியமாக பதிலளிப்பார்கள். தோற்றத்திற்கு இல்லாமியர்களாக காட்சியளித்தால் போதும். மனதளவில் ஈடுபாடு உள்ளதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அக்கறை இல்லை என்று இம்மத குருமார்கள் நடந்து கொள்வதால், இந்த அவலநிலை இன்னமும்

நீடிக்கிறது. கிருஸ்துவ மதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளாமல் மக்களுக்குப் பிடிக்காத கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் இன்னமும் தினித்துக்கொண்டுதான் உள்ளனர். குறிப்பாக கத்தோலிக்க மதம் கட்டுப்பாடிற்குப் பெயர் போனது. பல தென்னமெரிக்க நாடுகள் கத்தோலிக்க நாடுகளாக உள்ளன. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஏழை நாடுகளாகவும் உள்ளன. இந்த நாடுகளிலெல்லாம் குடும்பக்கட்டுப்பாடு, கருக் கலைப்பு ஆகியவற்றிற்கு கத்தோலிக்க மதம் அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறது. இதனால் பல ஏழை குடும்பங்களில் பெண்கள் பல பிள்ளைகளுக்குத் தாயாராகி குழந்தைகளை வளர்க்க முடியாமல், வறுமையின் பிடியில் மேலும் அவதிப்படுகின்றனர். குடும்பக்கட்டுப்பாடு சிகிச்சை மற்றும் கரு கலைப்பையும் அனுமதியுங்கள் என்று கடந்த ஜம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக தென்னமெரிக்க ஏழை நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அனைவரும் போப்பாண்டவரைக் கேட்ட வண்ணம் இருந்துள்ளனர். ஆனால் எந்தப் போப்பாண்டவரும் இவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்க விடாப்பிடியாக மறுத்தவண்ணம் வந்துள்ளனர். கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் ஒருமத உறுப்பினர்களை அடக்கி வைத்திருப்பதே ஒரு விதமான கொடுமையாகும். ஆனால் அதைவிடக் கொடுமை என்னவென்றால், ஆண்டவனை அன்பு மூலம் நெருங்குவதற்குப் பதிலாக ஆண்டவன் தண்டிப்பார் என்று பயம் காட்டி மக்களை மிரட்டி வைத்துள்ளனர். ஏசுபிரான், “ஆண்டவன் அன்பேமயமானவர், ஆகையால் அவர் விஷயத்தில் இருக்கின்ற பயத்தை விட்டுவிட்டு அவரை தைரியாமாக நெருங்கலாம்” என்றுதான் தன்னுடைய போதனையிலும் கூறியுள்ளார். ஆனால் கத்தோலிக்க மதமோ அவரை கடுமையான நீதிபதியாக சித்தரித்து குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிப்பார் என்று அவர்களுடைய பய உணர்வை அம்மக்களிடையே வளர்த்து வந்துள்ளனர். வாரம் ஒருமுறையாவது தேவாலயத்திற்கு வரவில்லை என்றால் ஆண்டவனின் கோபத்திற்கு ஆளாவீர்கள், செய்த குற்றங்களை பாதிரியாரிடம் ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்கவில்லை என்றால் அப்போதும் கடவுள் தண்டனைக்கு

ஆளாவீர்கள். கத்தோலிக்க குருமார்களை தவிர வேறு மதத்தினர் எவரிடம் நாம் பழகினாலும் ஆண்டவன் நரகத்திற்கு அனுப்புவான் என்று மக்களை ஏமாற்றி வந்தனர். ஆண்டவனிடம் பயத்தைக் காட்டி, இந்தப் பயத்தின் அடிப்படையில்தான் மக்களை பழக்கினார்கள். இப்படி பயத்தைக் காட்டி வளர்ப்பதை அன்னை அடியோடு வெறுக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், பயம் உள்ளவரை எவரும் என்னை நெருங்க முடியாது. அதாவது பய உணர்வுடன் இறைவனை நெருங்குவது அன்னையின் கண்ணோட்டத்தில் தவறு என்றாகிறது.

உண்மை நிலை இப்படி இருக்கும்போது பயத்தை மட்டுமே காரணம் காட்டி, கத்தோலிக்க மதம், கத்தோலிக்க பக்தர்களை அடக்கி வைத்திருப்பது எப்படிச் சரியாகும்? முப்பது வருடங்களுக்குமுன் ஒரு கத்தோலிக்க அமெரிக்கர் அன்னையின் ஆன்மிகச் சிறப்பை அறிந்து புதுவைக்கு வந்து ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்கு அறிமுகமானார். அந்த அமெரிக்க அன்பருக்குப் பிறந்த நாளும் வந்தது. ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் அவரிடம் “இன்று தங்களது பிறந்தநாள் என்பதால், நீங்களும் அன்னையைச் சந்தித்து ஆசி பெறலாம், இங்கு அன்பர்கள் அன்னைக்கு நமஸ்காரம் செய்து, அவரிடமிருந்து பிரசாதம் வாங்கிக் கொள்வது வழக்கம். நீங்கள் அமெரிக்கர் என்பதால், நமஸ்காரம் செய்வதற்குப் பதிலாக அன்னையின்முன் மண்டியிட்டு பிரசாதம் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். இதைக் கேட்ட அந்த அமெரிக்கர் அலறி, ‘கத்தோலிக்க மதத்தைச் சாராத வேறு எவரிடம் மண்டியிட்டு ஆசிர்வாதம் பெற்றாலும், நீ நரகத்திற்குப் போவாய் என்று என் தாயார் சிறுவயதிலிருந்தே என்னை மிரட்டி வைத்துள்ளார். நீங்களோ என்னை மண்டியிட்டு ஆசி பெறச் சொல்கிறீர்கள். அப்படியே நான் செய்தாலும், அந்த நேரம் எங்கே நான் நரகத்திற்குப் போவேனோ என்ற பயம்தான் என் மனதில் தலைதூக்கி நிற்கும்’ என்று அவர் பதிலளித்தார். தெய்வீக அன்னையை நேரில் தரிசிப்பது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம். அப்படிப்பட்ட அன்னையிடம் மண்டியிட்டு பிரசாதம் வாங்குவது அதைவிட பெரிய பாக்கியம். ஆனால் இவரோ கத்தோலிக்க மதத்தைச்

சாராத எவரிடம் ஆசி வாங்கினாலும் தான் நரகத்திற்குப் போவேன் என்ற அளவிற்கு கத்தோலிக்க மதம் அவருக்குப் பயம் காட்டி உள்ளது என்பதைக் கருதும்போது மதங்கள் உண்மையில் எந்தளவிற்கு ஆண்டவனை விட்டு விலகி நிற்கின்றன என்பது தெரிய வருகிறது. ஆகவே சுருக்கமாகச் சொன்னால் குடும்பமாகட்டும், தொழிலாகட்டும், கல்வியாகட்டும், அரசியலாகட்டும், மத வழிபாடாகட்டும், இவை எல்லாவற்றிலுமே தோற்றம் வேறு சாரம் வேறு என்ற இரு நிலைகள் பிரிந்துள்ளன. தோற்றமே பெரிதாகத் தெரிகிறது. சாத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்ற மனநிலைக்கு வருவது பெரிய தவறு. இந்த மனநிலைக்கு நாம் வந்து விட்டோம் என்றால், அடுத்தகட்டமாக ரிசல்ட்தான் முக்கியம், முறை முக்கியமில்லை என்ற நிலை உருவாகும்.

அப்படிப்பட்ட நிலை வந்துவிட்டால், பலன்கள் அதிக நாட்கள் நீடிக்காது. இறுதியில் ஏமாற்றமே மிஞ்சும். இன்றைய வாழ்க்கையில் நடக்கும் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி மேற்கூறிய உண்மையை இன்னும் சிறப்பாக விளக்கலாம். நம் உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்றால், இயற்கையில் சத்தான உணவுகளை விரும்பி உட்கொள்வது நல்லது. அப்படி வாழ்ந்தால், நீண்டகாலம் உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் இந்த என்னைமே போய்விட்டது. இக்காலச் சிறுவர் சிறுமியருக்கு இயற்கை உணவைச் சாப்பிட்டு சத்து சேர்க்க வேண்டும் என்ற அக்கறையே கிடையாது. அவர்களுக்கு வேண்டும் என்பதெல்லாம் ருசியான உணவும், instant என்றியும்தான். இந்த இரண்டையும் வழங்குவதற்கு ஏராளமான snacks, fast food varieties எல்லாம் மார்க்கெட்டில் அறிமுகமாகி உள்ளன. குறிப்பாக பாப்கான், சிப்ஸ், பீஸா, கட்லெட், கொக்கோகோலா என்று எத்தனையோ வகைகளை நாம் குறிப்பிடலாம். Teenage பிள்ளைகள் இவற்றை சாப்பிடுவதிலேயே ஆர்வமாக இருப்பதால், பெற்றோர்களும் விஷயம் என்னவென்று புரியாமல் பிள்ளைகள் கேட்பதை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் எதிர்பார்க்கும் instant energy கிடைக்கிறது, அதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால்

மருத்துவர்கள் இப்படிப்பட்ட தரமற்ற உணவுப் பொருட்களை உட்கொள்வதால், நாளைடைவில் இருதயக் கோளாறுகள், இரத்த அழுத்தம், குடல்புண், என்றிவை எல்லாம் ஏற்பட்டு வாழ்நாளில் பத்து, பதினெண்து வருடங்கள் ஆயுள் குறையும் என்று எச்சரித்துள்ளனர். முறையான உணவு வேண்டாம். எப்படியாவது என்று கிடைத்தால் போதும் என்று அவசரப்படுவதால், விளைகின்ற ஆபத்து இது. மாறாக ஹெர்பல் உணவுகள் என்று புதிதாக மார்க்கெட்டில் வந்துள்ளது. கேழ்வரகு, கம்பு, சத்துள்ள மாவுகள், கீரை வகைகள், ஆர்கானிக் முறையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பழவகைகள் போன்றவைகளைத்தான் ஹெர்பல் உணவுகள் என்கிறார்கள். இவைகளையே உணவாக உட்கொண்டு வந்தால், உடல் ரீதியாக எந்த நோயும் வராது, நீண்ட காலம் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்கலாம் என்றுதான் மருத்துவர்கள் கூறுகின்றார்கள். முறையான உணவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துவிட்ட மேல்நாட்டு மக்கள் இப்படிப்பட்ட இயற்கை உணவுகளுக்கு மாறி வருகிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில்தான் இதுபற்றி போதுமான விழிப்புணர்வு இல்லாமல் உடல் நலத்திற்கு எதிரான எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறார்கள். நாளாவட்டத்தில் இந்த fast food மோகம் நிலைக்காது என்று தோன்றுகிறது. மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு வந்து இயற்கையான, சத்தான உணவிற்குத் தாங்களே மாறுவார்கள் என்று நாம் நம்பலாம். அன்னை எது செய்தாலும் அது நாளைடைவில் பல மடங்கு பெருகும் என்பது அன்னை அருளின் ஒரு அம்சம். அதன்படி பார்த்தால் ஆசிரம dining room-இல் அன்னை இயற்கையான சத்துணவைத்தான் வழங்குகிறார். நாம் எல்லோரும் வெள்ளை polished அரிசிமேல் மோகம் கொண்டு அதைத்தான் உண்கிறோம். ஆனால் அன்னையோ வெள்ளை அரிசியில் விட்டமின்கள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து பழுப்பு நிறமான விட்டமின்கள் எடுக்கப்படாத அரிசியைத்தான் பரிமாறினார்கள். இம்மாதிரியே நாம் வெள்ளை நிற bread-ஐ வாங்குகிறோம். ஆனால் அன்னையோ brown bread-ஐத்தான் dining room-இல் விநியோகம் செய்கிறார். நாம் ஹோட்டல்களில் சாப்பிடும் கீ,

காப்பி போன்ற பானங்கள் சிறிய கப்களில் தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஆசிரம dining room-இல் பெரிய டம்ஸரில் தண்ணீர் கலக்காத பால் வழங்குவார்கள். இப்படி brown rice, brown bread-உம் எத்தனை நாட்கள் சாப்பிடுவது என்று வெளியிலிருந்து வரும் அன்பர்கள் ஆச்சரியப்பட்டுக் கேட்பார்கள். ஆனால், இவைகளை சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் ஆசிரமவாசிகள் ஆரோக்கியமாக 80, 90 வயதுவரை வாழ்கிறார்கள். உணவு வகைகளில் தோற்றத்தை அன்னை என்றுமே கருதியதில்லை. உணவின் உள்ளுறை சாரம் என்ன என்பதைத்தான் பார்த்தார். ஆனால் தோற்றத்தை மட்டும் மதித்து, சத்தில்லாத உணவை உண்கிறோம். அன்னையோ தோற்றத்தை மதிக்காமல், சத்தான உணவை மட்டும் வழங்குகிறார்.

(முற்றும்)

ஒஜிஜிஜிஜிங்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

1960-இல் பள்ளிகளில் 100% result வருவதைப் பேப்பரில் போட ஆரம்பித்தார்கள். 90% ரிஸல்ட் வரும் பள்ளிகளில் பெரு முயற்சி எடுத்து ஒரு மாணவனும் தவறாமல் எப்படியாவது பாஸ் செய்து 100% பெற முயன்றால் கடைசி மாணவன் 31 அல்லது 32 மார்க் வாங்குவான். பலர் 40 பெறுவார்கள். ஒரு சிலர் 70 அல்லது 80 பெறுவார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பல பள்ளிகள் பிரபலமானவை. அவற்றில் ஒரு தலைமை ஆசிரியர் கூறினார்: எங்கள் பள்ளியில் எப்பொழுதும் 100% பாஸ் வரும். எந்த மாணவனும் எந்தப் பாடத்திலும் 50%க்கு குறையாட்டான். இத்தனை நாள் அது பேப்பரில் வரவில்லை என்றார். பலன் வந்தது என்றால் குறைந்தபட்சம், அதிகபட்சம் உண்டு. அம்சங்கள் பல. அவற்றின் பகுதிகள் ஆயிரம். அனைத்து அம்சங்கள், எல்லா பகுதிகளிலும் அதிகப்பட்ச பலன் பெறுவதை பகவான் Perfect Perfection சிறப்பான சிறப்பு என்கிறார். உலகம் இதுவரை அது போன்ற இலட்சியத்தைக் கருதியதோ, முயன்றோ இல்லை. பூரண யோகம் உலகத்திற்குப் புதிய யோகம்.

அன்னை இலக்கியம்

மீண்டொழி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

36. கம்பெனியில் பங்கு

மறுநாள் மதியம் நான் சாப்பிட வந்தபோது ‘சுந்தரம் எங்கே? காலையிலிருந்து கம்பெனிக்கு வரவில்லையே?’ என்று கேட்டேன்.

‘மதுரைக்குப் போயிருக்கிறான். அப்பா வேலையை விட்டு விட்டுச் சொந்தமாக டியூஷன் சென்டர் ஆரம்பிக்கப் போகிறாராம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘பூகோளம் சொல்லித் தரப் போகிறாரா?’ என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

‘அவர் பாடம் நடத்த மாட்டார். நான்கைந்து பேரை வேலைக்கு வைத்து அறிவியலும், கணக்கும் ஒழுங்காக சொல்லித் தரப் போகிறார். நிர்வாகத்தை மட்டும் பார்த்து கொள்வார். கடைசியாக வாங்கிய சம்பளத்தை விட பல மடங்கு அதிகமாகச் சம்பாதிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘சுந்தரமும் சொல்லித் தரப் போகிறானா! அவன் மாணவர்களைச் சந்தேகம் கேட்பானே!’ என்றேன்.

சிரித்தாள் ஜமுனா. ‘அப்பா வாடகைக்கு இடம் பார்த்திருக்கிறார். அதை முடிப்பதற்காக சுந்தரத்தை வரச் சொன்னார். என்னிடம் போனில் சொல்லிவிட்டுப் போனான். இரண்டு நாட்களில் திரும்ப வந்து விடுவான். என்னை விட்டுப் போக மாட்டான்’ என்றாள்.

‘பத்திரமாக போய்ச் சேர்ந்து விட்டானா?’ என்றேன்.

‘ஆமாம். காலையில் அம்மா போன் பண்ணி சொன்னார். ஏதாவது விசேஷம் உண்டா என்று கேட்டார். நான் பதில் சொல்லவில்லை’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எல்லா விசேஷங்கள் பற்றியும் சுந்தரம் விளக்கமாகச் சொல்லி இருப்பானே’ என்றேன்.

‘அம்மா குழந்தை பற்றி கேட்டார். நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. முதலில் உங்களிடம் சொல்லிவிட்டுத்தானே மற்றவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும்?’ என்றாள் ஜமுனா.

நான் புரிந்து கொண்டது சரியா என்று தெரியாத குழப்பத்துடன் ‘எனக்குப் புரிவது போலச் சொல்’ என்றேன்.

‘ஒன்பது மாதங்களில் சுந்தரம் தாய்மாமா ஆகிவிடுவான்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் அப்பாவாகி விடுவேன் என்று சொன்னால் உன் கெளரவும் குறைந்து விடுமோ?’ என்றேன். பின் சிறிது சந்தேகமாகக் ‘குழந்தை பிறக்கப் பத்து மாதமாகும் என்பார்களே. நீ ஒன்பது மாதம் என்கிறாயே!’ என்றேன்.

சிரித்தாள் ஜமுனா. ‘கடவுளே! டாக்டரிடம் நீங்களே கேளுங்கள். விளக்கம் தருவார்’ என்றாள்.

‘என் என்னிடம் முன்பே சொல்லவில்லை?’ என்று கேட்டேன்.

‘எனக்கே காலையில்தானே தெரியும்! சில நாட்களாக சந்தேகமாக இருந்தது. இன்றுதான் பரிசோதனை செய்து கொண்டேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்று சிறிது நேரம் விவாதம் செய்தோம். வழக்கம் போல ஜமுனா வென்றாள். நான் தோற்றுதன் மூலம் அவளை வென்றேன்.

பின் சாப்பிட்டுவிட்டுக் கம்பெனிக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த போது மதுவன்னாரிடமிருந்து போன் வந்தது. ‘நானும், அண்ணாரும் உன்னிடம் கம்பெனி பற்றிப் பேச வேண்டும். எப்போது உன் வீட்டிற்கு வந்தால் உனக்கு வசதியாக இருக்கும்?’

என்றார். அவர் குரலில் இருந்த பணிவு அந்நியரைப் போல உணர வைத்து என்னை வருத்தப்படுத்தியது.

‘இப்போதேகூட வாருங்களேன். அல்லது நான் நம் வீட்டிற்கு வந்து விட்ட்டுமா?’ என்று கேட்டேன்.

‘நாங்களே இரண்டார மணிக்கு உன் வீட்டிற்கு வந்து விடுகிறோம்’ என்று கூறி விட்டு மதுவண்ணார் போனை வைத்தார்.

‘நம் கம்பெனியில் ஆளாளுக்கு பங்கு கேட்கப் போகிறார்கள். என்ன செய்ய என்னம்?’ என்று கேட்டாள் ஜமுனா.

‘கேட்பதைக் கொடுத்து விடலாம்’ என்றேன்.

‘கம்பெனி நமக்கு மட்டும் உரிமையுள்ள சொத்து. பாகம் பிரிக்கும்போது மூத்தவர்கள் எத்தனை சாமர்த்தியமாக நடந்து கொண்டார்கள். மறந்துவிட்டதோ?’ என்றாள் ஜமுனா.

அவள் குரலில் இருந்த அற்பத்தனம் பேசுவது ஜமுனாதானா என்ற ஆச்சரியத்தை எழுப்பியது.

‘எல்லாம் நியாயமாகத்தானே நடந்தது. பெரியவர்களும் கூட இருந்தார்களே’ என்றேன்.

‘அவர்கள் நியாயம் நம் குடும்பத்திற்கு அநியாயம். உங்களுக்காக என்றால் உயிரையும் கொடுப்பேன். அடுத்தவர்கள் செய்யும் அநியாயத்தினால் நீங்கள் கஷ்டப்படுவதை இனி என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நீ இருக்கும்போது எனக்கெப்படி கஷ்டம் வரும்?’ என்றேன்.

‘பேச்சில் சாமர்த்தியசாலிதான். பிறக்கப்போகும் நம் குழந்தையின் எதிர்காலத்திற்கு, பாதுகாப்பிற்கு சொத்தும், வருமானமும் அவசியம் வேண்டும். நமக்கு மட்டும் சொந்தமானதில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு கூட வேறொருக்கும் தர வேண்டியதில்லை’ என்று கத்தினாள் ஜமுனா.

நடப்பதை நம்பமுடியாமல் நான் அவளையே சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பின் ‘நீ மட்டும் எனக்குப் போதும்’ என்றேன்.

சற்று திகைத்த ஜமுனா சோபாவில் என்னருகே நெருங்கி அமர்ந்தாள். என் வலது கையை எடுத்து தன் கண்ணத்தில் வைத்துக் கொண்டாள். என் இடது கையை தன் வயிற்றின் மேல் வைத்துக் கொண்டாள். சற்று நேரம் கழித்து அவளது கண்களில் பிறந்த வெதுவெதுப்பான கண்ணீர் என் புறங்கையில் வழிந்தது.

‘உன் விருப்பப்படி நடந்து கொள்கிறேன்’ என்றேன். பின் ‘வீசுகமழ் நீயெனக்கு, விரியுமலர் நானுனக்கு; பேசுபொருள் நீயெனக்கு, பேணுமொழி நானுனக்கு; என்னியென்னிப் பார்த்திடலோர் எல்லையில்லை நின் சுவைக்கே: கண்ணின் மணி போன்றவளே! கட்டியமுதே!’ என்றேன்.

அதன் பின்னும் அவள் கண்களில் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டே இருந்தது. நாங்கள் வேறெதுவும் பேசிக் கொள்ளவில்லை.

இரண்டோல் மணிக்கே அண்ணார்களும், ஜவுளி மாமாவும், காபி மாமாவும் வந்துவிட்டனர். வெயில். அரசியல் என்று பல விஷயங்களைப் பற்றி தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். நானும், ஜமுனாவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

இலக்கற்ற பேச்சு வேகமிழந்த போது புருஷன்னார் ‘கம்பெனி பற்றி உன்னிடம் பேசுவேண்டும் என்று நாங்கள் சில நாட்களாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்’ என்றார்.

‘நாம் பேசுவது நம் குடும்பத்திற்குள் இருக்கட்டும். உன் அக்காவிற்குத் தெரியவேண்டியதில்லை’ என்றார் மதுவண்ணார்.

‘என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று சொல்லுங்கள். நியாயமான எதையும் செய்கிறேன்’ என்றேன்.

‘கம்பெனி நம் தாத்தா போல அனுபவசாலி கொஞ்சம் முயற்சி செய்தாலே அது நன்றாக ஓட ஆரம்பித்து விடும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். நானும், அண்ணனும் மாத சம்பளக்காரர்கள். கம்பெனியை கவனிக்க நேரமில்லை. அதனால்தான் உனக்கு கம்பெனியைத் தந்தோம். உன்னிடம் இருந்தால் எங்களிடம் இருப்பது போலத்தான்’ என்றார் மதுவண்ணார்.

ஜமுனா குறுக்கிட்டாள். ‘நீங்கள் இரண்டு பேரும் ஆளுக்கு பாதியாக கம்பெனியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்றாள்.

ஜமுனா கூறியதைப் புரிந்து கொள்ள அனைவருக்கும் சற்று நேரமாயிற்று. ஜவுளி மாமாவின் முகம் சிவந்தது. காபி மாமாவின் முகம் கறுத்தது.

புருஷன்னார் பதற்றத்துடன், ‘உனக்கும், பரமனுக்கும் கம்பெனி வேண்டாமா? நிஜமாகவா?’ என்று கேட்டார். அண்ணார்கள் முகங்களில் மகிழ்ச்சி படரத் தொடங்கியது.

‘நிஜமாக, சந்தோஷமாக, மனதாரச் சொல்கிறேன். எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு இவர் மட்டும் போதும்’ என்றாள் ஜமுனா.

காபி மாமா உரத்த குரவில் ‘ஜமுனா, இது உனக்கு மட்டும் உரிமையுள்ள உன் கம்பெனி. விளையாட்டு பெண் போல நடந்து கொள்ளாதே’ என்றார்.

ஜவுளி மாமா வேகமாக எழுந்தார். ‘யாருக்கும் ஜமுனா எதுவும் தர வேண்டியதில்லை’ என்றார்.

சாந்தமான குரவில் ‘தப்பாகப் பேசி இருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் பெரியப்பா’ என்றாள் ஜமுனா.

‘இப்போது என்ன நடந்து விட்டது?’ என்று புரியாமல், குழப்பத்துடன் கேட்டேன். எனக்கு எவரும் பதில் சொல்லவில்லை.

காபி மாமா அண்ணார்களைப் பார்த்து ‘சின்னப் பெண் தானம் தருகிறான். அதற்கு இன்னொரு பெயர் பிச்சை. தானம் வாங்கும் குடும்பம் வளர முடியாது’ என்றார். பின் ஜமுனாவைப் பார்த்து ‘தன் பெண் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் எந்தத் தகப்பனும் நினைப்பான். அதற்காக அடுத்தவர் பெண் அழிய வேண்டும் என்று நினைக்க மாட்டான். நியாயமென்று ஒன்று இருக்கிறது. சிலராவது அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டாமா? நீயும் என் பெண்தான். ஜவுளி, நீர் என்ன நினைக்கிறீர்?’ என்று கூறியபடி எழுந்தார்.

‘எங்களுக்குச் சட்டையும், வேட்டியும் மட்டும்தான் வெள்ளை என்று நினைத்து விடாதே ஜமுனா. எங்கள் பெண்கள் மீதிருந்த பாசத்தால் அவசரப்பட்டு வந்துவிட்டோம். நன்றாக இரு அம்மா’ என்று கூறி விட்டு ஜவுளி மாமா வாசலை நோக்கி நகரத் தொடங்கினார். பின் சற்றுத் தயங்கிவிட்டு கூரையைப் பார்த்தபடி ‘பாகம் பிரிக்கும்போது கணக்குத் தப்பாகி விட்டது. நகை கணக்கு விட்டுப் போயிற்று. ஜமுனாவின் கணக்கிற்கு இருநூறு பவுன் சேர வேண்டும்’ என்றார்.

‘நகையா?’ என்று கேட்டேன்.

‘தாத்தா மாதாதம் குறைந்தது ஒரு தங்கக் காசு அல்லது ஒரு கல்லில்லாத நகை வாங்குவார். ஜம்பது வருஷத்தில் நிறைய சேர்ந்து விட்டது’ என்றார் புருஷன்னார்.

அண்ணார்கள் இருவரையும் பார்த்து ‘மாப்பிள்ளை, நகைகளை சாயந்தரமே கொண்டு வந்து ஜமுனாவிடம் கொடுத்து விடுங்கள்’ என்றார் காபி மாமா.

‘அது சரிவராது காபி. நான் மாப்பிள்ளைகள் கூடவே போய் நகைகளை வாங்கி இப்போதே கொண்டுவந்து கொடுத்து விடுகிறேன்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

என் முகத்தைப் பார்த்தாள் ஜமுனா. ‘பெரியப்பா, இனி நகைப் பேச்சை எடுக்க வேண்டாம். சுமுகமாக முடிந்து போனதைக் கிளறி ஏன் பிரச்சனையாக்க வேண்டும்? என் அக்காக்கள் நகை போடுவதும், நான் போடுவதும் ஒன்றுதான்’ என்றாள்.

ஜவுளி மாமா என்னைப் பார்த்தார்.

‘ஓய் ஜவுளி, தம்பியை ஏன் பார்க்கிறீர்? அவர் அப்பிராணி. இது மீன்கொடி பறக்கும் மதுரை சாம்ராஜ்யம்’ என்றார் காபி மாமா.

‘இங்கு எல்லாமே இவர் இஷ்டப்படிதான் நடக்கும். ஆனால் என்னை எல்லோரும் மீனாட்சி என்கிறார்கள். ஒன்றுமே தெரியாதவர் போல முகத்தை வைத்திருப்பதைப் பாருங்கள்’ என்றாள் ஜமுனா.

இரண்டு மாமனார்களும் உரக்கச் சிரித்தனர். அண்ணார்கள் முகங்களிலும் புன்முறவுல் அரும்பியது.

‘ஜமுனா விரும்பாத எதையும் பரமன் நினைப்பதே இல்லை’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘அது என் தெரியுமா? பரமன் எதை நினைக்கிறானோ அதை மட்டும்தான் ஜமுனா விரும்புகிறான்’ என்றார் காபி மாமா.

‘உன் நகை இவர்களிடம் இருந்தால். இவர்கள் குடும்பங்கள் முன்னுக்கு வராது’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘ஜமுனா, ஜவுளி அனுபவசாலி. அவர் சொன்னால் சரியாகத்தான் இருக்கும். உனக்கு உரியது இவர்களிடம் இருக்கும்வரை இவர்கள் முன்னேற முடியாது’ என்றார் காபி மாமா.

‘உனக்காக இல்லாவிட்டாலும் இவர்கள் நன்மைக்காக நகைகளை நீ வாங்கிக் கொண்டால்தான் நாங்கள் நிம்மதியாக இருக்க முடியும்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘நம்மில் யாரிடமிருந்தால் என்ன?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘குடும்பத்தில் ஒருவர் சந்தோஷமாக இல்லாவிட்டாலும், அந்தக் குடும்பம் சந்தோஷமான குடும்பம் இல்லை என்று சித்தப்பாவிடம் சொன்னாயாமே. அப்படிப் பார்த்தால் குடும்பத்தில் ஒருவரிடம் நகை இல்லாவிட்டாலும், அந்தக் குடும்பத்தில் நகை இல்லை என்றுதானே அர்த்தம்?’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘அண்ணன், தம் பிகள் மூன்று பேரும் பேச்சில் கெட்டிக்காரர்கள்தான்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘மீசை தாத்தா சேர்த்த நகைகள்’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘அக்காக்களுக்கு வருத்தம் எதுவுமில்லை என்றால் நகைகளை வாங்கிக் கொள்கிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘மாமா, சொந்தமாக ஏதாவது செய்ய எங்களாலும் முடியும். செய்து காட்டுகிறோம்’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘நீங்களா!’ என்ற காபி மாமா, ‘அதற்கெல்லாம் ரொம்ப காலமாகும்’ என்றார் வேடிக்கையாக.

‘அண்ணா, சோலார் மின்சாரக் கருவி நம் ஊரில் நன்றாக விற்குமாம். நன்பர் ஒருவர் நம் கம்பெனிக்கு ஏஜன்சி தருகிறேன் என்றார். நீங்கள் செய்கிறீர்களா?’ என்றேன்.

‘உனக்கு நேரம் கிடைக்கும்போது சொன்னால் நாங்கள் வந்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்’ என்றார் புருஷன்னார். பின் மதுவன்னாரைப் பார்த்து ‘செக் புத்தகம் இருக்கிறதா?’ என்றார்.

‘மதுவன்னார் காசோலை ஒன்றை நிரப்பி, என்னிடம் நீட்டியபடி ‘மதுரை மாமா உன் கல்யாணத்தன்று வீட்டுப் பொருட்கள் வாங்க பணம் தந்தார். அன்று நீங்கள் அவசரமாகக் கிளம்பியதால் அதைக் கொடுக்க மறந்து விட்டோம்’ என்றார்.

நான் ஜமுனாவைப் பார்த்தேன். காசோலையை மறுப்பாள் என்று நினைத்தேன். ஆனால். இயல்பாக அதை வாங்கிக் கொண்டாள். நன்றி சொல்வாள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் புன்னகை மட்டுமே செய்தாள்.

‘காரில்தான் என்றாலும் நகைகளைத் தனியாக எடுத்து வருவது பாதுகாப்பில்லை. நீங்களும் என்னோடு திரும்ப இங்கே வர முடியுமா?’ என்று புருஷன்னாரிடம் கேட்டார் ஜவுளி மாமா.

‘பழனியப்பனை அழைத்துக் கொண்டு போகலாம். நம்பிக்கையான ஆள்’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘ஒரு மணி நேரத்தில் நகைகளோடு வருகிறோம்’ என்று கூறி விடைபெற்றார் ஜவுளி மாமா.

பழனியப்பன் சாரை அழைத்துக் கொண்டு எல்லோரும் விடைபெற்றுச் சென்ற பின் ‘எவரும் எதுவும் கேட்காமல் ஏஜன்சி பேச்சை எதற்காக நீங்களாகவே ஆரம்பித்தீர்கள்?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நம் வீட்டிற்கு வந்தவர்கள் ஒரு நாளும் வெறும் கையோடு திரும்பிப் போகக் கூடாது. அடுத்தவர்களுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டும்’ என்றேன்.

‘வாழ்நாள் முழுவதும் எனக்கு பிரச்சனைகளை உண்டாக்கி வேடிக்கை பார்க்கும் உத்தேசமோ?’ என்று கூறி சிரித்தாள் ஜமுனா.

‘மற்ற சின்னச் சின்ன நிலங்களைப் பற்றி ஏதாவது சொல்வார்கள் என்று நினைத்தாயா?’ என்று கேட்டேன்.

‘சோலார் கருவி பற்றிப் பேச வரும்போது நிச்சயம் சொல்வார்கள். ஆனால் அவற்றையும் நாம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமா? சித்தப்பாவிற்கும், கவர்னர்களைத்தக்கும் பிரித்து கொடுத்துவிடலாமா?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் சொல்ல வேண்டியதை நீ சொல்கிறாய்’ என்றேன்.

‘ஒரே ஒரு நிமிஷ அற்பத்தனத்தால், பிடிவாதத்தால் உங்களை எவ்வளவு தாழ்த்த இருந்தேன்!’ என்றாள் ஜமுனா.

‘சின்ன தடுமாற்றம். அவ்வளவுதான்’ என்றேன்.

‘இல்லாத ஒன்று வெளிப்படாது. எனக்குள் துளி விஷம் இருந்தது. அதை உணர்ந்து மாற இன்று நீங்கள் எனக்கு உதவினர்கள். இப்போதுதான் முழு விடுதலை கிடைத்தது போலிருக்கிறது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘என்னைப் புகழ்வதற்கு எப்போதும், ஏதாவது காரணம் கண்டுபிடித்துக் கொண்டேயிரு! நான் அதிர்ஷ்டசாலி என்று தாத்தா சொன்னது எத்தனை உண்மை!’ என்றேன்,

‘நான்தான் அதிர்ஷ்டசாலி. உலகத்தில் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் உங்களைப் போல ஒரு காதல் கணவர் கிடைத்து, அவள் என்னைப் போல அதிர்ஷ்டசாலி ஆக வேண்டும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘காதலும், கல்யாணமும் எதிரிகளாமே. கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டதும் காதல் காணாமல் போய்விடும் என்கிறார்களே’ என்றேன்.

‘மனித சுபாவம் மாற முடியுமாம். கல் கடவுளாக முடியுமாம். கல்யாணத்திற்குப் பின் காதலிக்க முடியாதா என்ன!’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நாம் காதலித்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறோம்!’ என்றேன்.

‘நம்மைப் பற்றிப் பேசவில்லை. மற்றவர்களைப் பற்றி யோசிக்கிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘முயன்றால் முடியும்தான்’ என்றேன்.

‘சொன்னால் போதுமா? ஏதாவது செய்யுங்கள்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அவரவர் மனைவியை, கணவரை அவரவர் காதலிக்க வேண்டும். அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று கேட்டேன்.

‘கல்யாணத்திற்குப் பெண்ணும், பையனும் தேட வெப்பசைட் இருக்கிறதாமே. கல்யாணத்திற்குப் பின் வரும் காதலுக்கு வழிகாட்ட நீங்கள் ஒரு வெப்பசைட் நடத்துங்கள். பணம், பின்னைகள், சமூகம் போன்ற நிர்ப்பந்தங்கள் இல்லையென்றால் உலகத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் உடனே விவாகரத்து செய்து கொண்டு விடுவார்கள். உடல், உணர்ச்சி, அறிவைக் கடந்து பிரிவே இல்லாமல் காதலிக்க முடியும் என்று அவர்களுக்குப் புரிய வையுங்கள். எல்லோர் காதலிலும் நாமிருவரும் இருப்போம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘லாபம் வருமா என்று தெரியாமலே எல்லாப் பணத்தையும் அதில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். நிறைய செலவாகும்’ என்றேன்.

‘கடனைக் கட்டிய பின் வரும் பணத்தையெல்லாம் அதற்காக செலவு செய்வோம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘உனக்குப் பணம் வேண்டாமா?’ என்று கேட்டேன்.

‘எனக்கு நீங்கள் போதும்’ என்றாள் ஜமுனா.

பின் என்னருகே வந்து என் மார்பில் சாய்ந்து கொண்டாள். ‘உங்களுக்குத்தான் பாரதி பாட்டு தெரியுமா?’ என்று கூறிவிட்டு

‘இனபக்கதைகள் எல்லாம் உன்னைப் போல் ஏடுகள் சொல்வதுண்டோ? அன்பு தருவதிலே உனை நேர் ஆகுமொர் தெய்வமுன்டோ? மார்பில் அணிவதற்கே உன்னைப் போல் வைரமணிகளுண்டோ? சீர்பெற்று வாழ்வதற்கே உன்னைப் போல் செல்வம் பிறிது முன்டோ?’ என்றாள்.

இஃபூ

37. அமைச்சர் தமிழழயான்

அன்று மாலை வீட்டு வாசலில் கார்கள் வந்து நிற்கும் ஒசை கேட்டு ஜன்னல் வழியே எட்டிப் பார்த்தேன். ஆனால் கார்கள் கிளம்பி விட்டன. சற்று நேரம் கழித்து அதே கார்கள் திரும்பி வந்தன. சுற்றுச் சுவர் கதவைத் திறந்து கொண்டு நான்கைந்து பேர்கள் வருவது தெரிந்தது. உருவத்தையும், நடையையும், உடையையும் பார்த்தால் அரசியல்வாதிகள் போலத் தெரிந்தது. ஒருவர் மேல்கோட்டு போட்டு ஏதோ பெரிய கம்பெனி நிர்வாகி போலிருந்தார். வீடு மாறி வந்துவிட்டார்களா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அழைப்புமணி பலமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

‘யார் இப்படி அழுத்துவது?’ என்று கேட்டுக் கொண்டே எனக்கு முன்னால் சென்று கதவைத் திறந்தாள் ஜமுனா. ‘அண்ணே, நீங்களா? உள்ளே வாருங்கள்’ என்றாள்.

எல்லோருக்கும் முன்னால் நின்றவர் சற்றுத் தடுமாறினார்.

‘என்ன விக்கர் விங்கப்பன்னே, அடையாளம் தெரிய-வில்லையா? போன வாரம் நீங்கள் கனப்பாக்கம் மயானத்தை மூடச் சொல்லிக் கூட்டம் போட்டபோது வந்தேனே’ என்றாள் ஜமுனா.

விக்கர் விங்கப்பரின் முகத்தில் சினேக பாவம் எழுந்தது. ‘ஞாபகம் வந்துவிட்டது. நம் வீடுதானா இது? யாரோ என்று நினைத்துக் கொண்டு வந்தேன். மினிஸ்டர் அண்ணன் நேரில் பார்க்க வேண்டும் என்றார். வந்திருக்கிறார்’ என்றார் விக்கர் விங்கப்பன்.

கை குவித்த ஜமுனா ‘எல்லோரும் உள்ளே வாருங்கள்’ என்றாள்.

‘நமக்குத் தெரிந்த பெண்தான். ஒரு பிரச்சனையும் இருக்காது. நோ ப்ராப்ளம். ஷாகராக முடித்து விடலாம்’ என்று அங்கு தலைவரைப் போலிருந்த அரசியல்வாதியைப் பார்த்து சொன்னார் லிங்கப்பன்.

தலைவர் தலையசைத்துவிட்டு ‘ஷாஹுராக என்று சொல்ல வேண்டும்’ என்று கூறிக் கொண்டே வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்.

என்னவென்று விசாரித்தபின் உள்ளே கூப்பிட்டிருக்கலாமோ என்று தோன்றியது.

அமைச்சர் தமிழ்தியானையும், சூப்பர் பில்டர்ஸ் நிர்வாகியையும் லிங்கப்பன் அறிமுகப்படுத்தினார். அவர்கள் மட்டும் நாற்காலிகளில் அமர்ந்தனர். மற்றவர்கள் பவ்வியமாக நின்று கொண்டிருந்தனர். ஜமுனா என்னை அறிமுகப்படுத்திவிட்டு, தன்னையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டாள்.

‘பதிவாளர் அலுவலகத்தில் இந்த வீட்டு விலாசத்தை சரியாகத்தான் கொடுத்தார்கள். பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் இவ்வளவு பழைய வீட்டிலா இருப்பார்கள் என்று எங்களுக்குச் சந்தேகம் வந்து தள்ளிப் போய்விட்டோம். வீதி முனையில் ‘நமது நகலகம்’ வைத்திருக்கிறாரே, அந்தப் பெரியவர்தான் திரும்பவும் இங்கே அனுப்பி வைத்தார். நிலம் உங்கள் கைக்கு வந்து விட்டதாமே?’ என்றார் கம்பெனி நிர்வாகி.

‘விஷயத்தைச் சொல்லய்யா’ என்று நிர்வாகியைப் பார்த்து உத்தரவிட்டார் அமைச்சர்.

ஒரு பெரிய பல வண்ணக் காகிதக் கட்டை எடுத்து விரித்த சூப்பர் பில்டர்ஸ் நிர்வாகி, தொண்டையைக் கணைத்து குரலை சீராக்கிக் கொண்டு பேச ஆரம்பித்தார். ‘ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் சொந்தமாக வீடு வேண்டும் என்ற தணியாத ஆர்வம் உண்டு. ஆனால் எல்லோரும் வாங்கும் நிலையில் இல்லை. ஏன்? சேவை மனப்பான்மை உள்ள எங்கள் கம்பெனி இந்தப் பிரச்சனை பற்றி மனிதாபிமானத்துடன் யோசித்தது.’

‘சட்டென்று விஷயத்திற்கு வாருமையா. குவிக் மேட்டர். எதற்குச் சுற்றி வளைத்து பேசிக் கொண்டு? நம் பாப்பா எதையும் கற்புரமாகப் புரிந்து கொள்ளும், சல்பர்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘அது சல்பர் இல்லை. கேம்பர்’ என்ற அமைச்சர் ‘நீயே விஷயத்தைச் சொல்லிவிடு’ என்று லிங்கப்பனைப் பார்த்து உத்தரவிட்டார்.

சுப்பர் பில்டர்ஸ் நிர்வாகி காகிதங்களை மடித்து கட்டத் தொடங்கினார்.

‘மனிதாபிமானமும் இல்லை. சேவையும் இல்லை. இது வியாபாரம். என்னது? பிசினஸ். பிக் பிசினஸ். கனப்பாக்கம் மயானத்தையும், அதற்கு பின்னாலிருக்கும் புறம்போக்கு நிலத்தையும் சேர்த்தால் முப்பது ஏக்கர் வரும். தர்ணன் ஏக்கர். சென்னைக்குள் இந்த மாதிரி இடம் கிடைக்குமா? கிடைக்காது. முன்னால் பிரம்மாண்டமான பத்து மாடி அங்காடி. ஷாப்பிங் காம்பவுண்டு. பின்னால் தனித்தனி சொகுசு வீடு. லெக்சர் ஹவுஸ். பிக் பிசினஸ்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

அமைச்சர் சிரித்தார் ‘இவன் ஒருத்தன்! இங்கிலீஷிலே பேசாதே என்றால் கேட்கிறானா? பாப்பா, இவன் சொன்னது தர்ட்டி ஏக்கர்ஸ், ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ், லக்சரி ஹவுஸ்!’ என்றார்.

‘என்ன அண்ணே, லேடேஸ் முன்னால் இப்படியெல்லாம் சொல்லலாமா?’ என்று வருத்தப்பட்டார் லிங்கப்பன்.

‘நீங்கள் பேசுவது எனக்கு நன்றாகப் புரிகிறது, மேற்கொண்டு இங்கிலீஷிலேயே சொல்லுங்கள் அண்ணே’ என்றாள் ஐமுனா.

‘இந்தத் திட்ட நிலத்திற்கு நடுசென்டரில் உங்கள் நிலம் இருக்கிறது. பத்து ஏக்கர் பெரிய இடம். சென்னையில் கிடைக்குமா! கிடைக்காது. எங்கள் திட்டத்திற்கு உங்கள் நிலம் தேவைப்படுகிறது. அது கிடைக்கவில்லை என்றால் எங்களுக்குப் பிரச்சனை. நாங்கள் கட்டடம் கட்டிவிட்டால் உங்களுக்குப்

பிரச்சனை. உங்கள் நிலத்தை எங்களுக்கு விற்றால் எல்லோருக்கும் நன்மை. ஆல் குட்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘பாப்பா, நாங்கள் அரசியல்வாதிகள். எங்கள் போக்கில் ஒரு மாதிரியாகத்தான் வியாபாரம் செய்வோம். குறைவான விலையில் ஆரம்பிப்போம். விற்பவர் சம்மதிக்கவில்லை என்றால் சில நாட்கள் சில்லறைத் தொந்தரவுகள் கொடுத்துவிட்டு விலையை கொஞ்சம் கூட்டுவோம். அதற்கும் ஒத்துவரவில்லை என்றால் பெரிய தொந்தரவுகள் கொடுத்து விட்டு இன்னும் கொஞ்சம் விலையை கூட்டிச் சொல்வோம். அப்படியும் சரிவரவில்லை என்றால் பணமே தராமல் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு விடுவோம்’ என்றார் அமைச்சர். தணிவான குரலில் பேசுவது போலத்தான் பேசினார். ஆனால் அதில் கடுமையான அச்சறுத்தல் இருந்தது.

‘அண்ணே, பாப்பா நம் வீட்டுப் பெண்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘எங்கள் திட்டம் மிகவும் பெரியது. ஆனால் திட்டம் மயானத்திலும், புறம்போக்கு நிலத்திலும் வருவதால், சிறு பிரச்சனை கூட இல்லாமல், சத்தமில்லாமல் காரியத்தை சீக்கிரமாக முடிக்க நினைக்கிறோம்’ என்றார் சுப்பர் பில்டர்ஸ் நிர்வாகி.

‘சில மாதங்களில் தேர்தல் வரப்போகிறது. என்ன நடக்குமோ! இந்தச் சமயத்தில் பிரச்சனை உண்டாகி பத்திரிகையில் செய்தி வருவதை கட்சித் தலைமை விரும்பாது. அதனால்தான் நிலத்தை உடனே வாங்க நினைக்கிறோம். உன்னால் நினைத்தாலும் விற்க முடியாத இடமிருப்பது நிலங்களின் தோராயமான மார்க்கெட் விலை தந்து விடுகிறோம். பேரம் பேசி முடிவிற்கு வர நேரமில்லை. ஏற்கனவே பூஜை போட்டு விட்டோம். எங்களுக்கு உடனே நிலம் வேண்டும். அவசியம் வேண்டும். வேறு எவரையாவது அனுப்பினால் குழப்பி விடுவார்கள் என்றுதான் நானே நேரில் வந்தேன்’ என்றார் அமைச்சர்.

‘சென்னை என்பதால் ஒரு ஏக்கர் மூன்று கோடி. பத்து ஏக்கர். மொத்தம் முப்பது கோடி. தர்மண் குரோர்ஸ்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘தர்டி குரோர்ஸ்’ என்றார் அமைச்சர்.

‘பெரிய தொகை. பிக் மணி’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘இதைப் பற்றி யாரிடமும், குறிப்பாக பத்திரிகைக்காரர்களிடம், பேச வேண்டாம்’ என்றார் சூப்பர் பில்டர்ஸ் நிர்வாகி.

‘இரண்டு பேரும் நன்றாக நிதானமாக யோசித்து, கூடிய விரைவில் நல்ல பதிலாகச் சொல்லுங்கள்’ என்றார் அமைச்சர்.

ஜூமனா என்னைப் பார்த்தாள். எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

‘சார், உங்களுக்கு நிலத்தை விற்பதில் எங்களுக்கு முழு சம்மதம்தான்’ என்றாள் ஜூமனா.

‘ஷாகராக முடியுமென்று நான் சொன்னேனா இல்லையா?’ என்றார் லிங்கப்பன்.

இத்தனை விரைவில், சுலபமாக வந்த காரியம் முடியும் என்று அமைச்சர் எதிர்பார்க்கவில்லை. ‘அவசரப்பட்டு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு பேச்சு மாறினால் எனக்குப் பிடிக்காது. ஒரு வாரம் கழித்துக்கூட சொல்லலாம்’ என்றார் அமைச்சர்.

‘இல்லை சார், எங்களுக்கும் பணம் பெரிய அளவில் தேவைப்படுகிறது. பணம் வரும் வழி தெரியாத நேரத்தில் நீங்கள் வழியைக் காட்டாமல் பணத்தையே தந்தால் வேண்டாமென்றா சொல்லப் போகிறோம்?’ என்றாள் ஜூமனா.

‘பாப்பா, சொத்து விற்கும்போது இப்படியெல்லாம் பேசினால் வாங்குபவன் குறைவான விலைக்குக் கேட்பான். கவனமாக இருக்க வேண்டும். உனக்கு இது தேவையே இல்லை என்பது போல அலட்சியமாகப் பேச வேண்டும். நானாக இருப்பதால் சொன்ன தொகையை மாற்றாமல் தருகிறேன்’ என்றார் அமைச்சர்.

‘உண்மை எப்போதும் நல்லதுதான் செய்யும் சார்’ என்றாள் ஜூமனா.

‘உனக்கு வேண்டுமானால் நல்லது செய்யும். என்னை அழித்து விடும்’ என்ற அமைச்சர் ‘உடனே எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்துவிடலாமா? முன்பணம் ஏதாவது வேண்டுமா?’ என்று கேட்டார் அமைச்சர்.

‘பத்திரம் பதிவு செய்த பிறகு முழுத் தொகையை கொடுங்கள்’ என்றாள் ஜூமனா.

‘நம் நாட்டில் அரசியல்வாதியை நம்புகிற முதல் ஆள் நீதானம்மா. கிளவர்’ என்றார் லிங்கப்பன்.

‘லிங்கப்பா, இந்த இடத்தில் கிளவர் என்று சொல்லக்கூடாது’ என்ற அமைச்சர் ‘பாப்பா நம்புவது நம்மை இல்லை’ என்றார்.

‘பின்னே? பாப்பா யாரை நம்புகிறது? புரியவில்லையே. நோ நாலெல்லூ! என்றார் லிங்கப்பன்.

‘அதனால்தான் நான் மந்திரியாக இருக்கிறேன். நீ தொண்டனாக இருக்கிறாய்’ என்ற அமைச்சர் ‘வருகிறோம் பாப்பா’ என்று கூறிவிட்டு எழுந்து வாசலை நோக்கி நடந்தார்.

ஜூமனா கை குவித்து ‘நன்றி சார். லிங்கப்ப அண்ணே, மிகவும் நன்றி’ என்றாள்.

‘இதெல்லாம் எதற்கம்மா? வருகிறேன்’ என்று கூறிவிட்டு வேகமாக அமைச்சரைக் கடந்து பாய்ந்து சென்று கதவைத் திறந்துவிட்டார்.

மற்றவர்களும் ஜூமனாவிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டனர்.

கதவைத் தாழிட்ட ஜூமனா என் கழுத்தைச் சுற்றி கைகளைப் போட்டாள்.

‘சுடுகாட்டிலும், புறம்போக்கு நிலத்திலும் தனியார் எப்படி கட்டடம் கட்ட முடியும்?’ என்றேன்.

‘நிலத்தை அற்ப விலைக்கு வாங்கி இருப்பார்கள் அல்லது இலவசமாக எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்’ என்றாள் ஜூமனா.

‘இப்போதிருக்கும் மயானம்?’ என்று கேட்டேன்.

‘அதை மூட வேண்டும் என்று மக்களே சொல்கிறார்களே. அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்? வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஆதரவு தந்துதானே ஆக வேண்டும். இவர்கள் போடும் திட்டத்திற்கு மான்யம் வாங்கியிருந்தால் கூட ஆச்சரியப்பட முடியாது’ என்றாள் ஜமுனா.

சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு ‘மோகினி, பயங்கரவாதம். மக்கள் எதிர்ப்பு எல்லாமே இந்தத் திட்டத்தின் ஆரம்பக்கட்டப் பகுதிகளாக இருக்குமோ? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும், இவருக்கும் ஏதேனும் ஒப்பந்தம் இருக்குமோ?’ என்று கேட்டேன்.

‘எனக்கெப்படித் தெரியும்? சிவசங்கரன்னாவை கேளுங்கள்’ என்று கூறி சிரித்தாள் ஜமுனா.

‘நீ சிரிப்பதைப் பார்த்தால் எனக்கு சந்தேகம் வருகிறது. மோகினியைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட போதே இப்படி ஏதாவது நல்லது நடக்கும் என்று உனக்குத் தெரிந்து விட்டதா? அதனால்தான் அன்று மயானத்தில் அப்படிச் சிரித்தாயா?’ என்று கேட்டேன்.

அதற்கும் சிரிப்பையே பதிலாகத் தந்தாள் ஜமுனா.

ஓ•ஓ

(அடுத்து வரும் சில மாதங்களில் மலர்ந்தஜீவியத்தில் 39 அத்தியாயங்கள் கொண்ட மீன்கொடி தொடர்ந்து வெளியாகும். கால இடைவெளியின்று உடனே தொடர்ந்து வாசித்து முடிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@mothersservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரியில் என்னைத் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்)

(தொடரும்)

★ ★ ★

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

ஆனந்தம் - பேராணந்தம்

ஓளிந்து கண்டுபிடிப்பது குழந்தைகட்கு ஆனந்தம். பிரம்மம் ஆனந்தத்தைத் தேடி சிருஷ்டிக்கும் பொழுது ஆனந்தத்தைக் கடந்த பேராணந்தம் வேண்டுமென்று ஓளிய முடிவு செய்தது. அனைத்தும் பிரம்மமாதலால், பிரம்மம் என்னுள் ஓளிய முடியும்? தன்னுள்ளே தான் ஓளிய முடிவு செய்து அஞ்ஞானத்தைச் சிருஷ்டித்தது. அஞ்ஞானத்தை விட்டு வெளிவந்து ஞானத்தை அடைவது என்பது தெரியாதது தெரிவது. புது ஊர் உற்சாகம் தரும். புதுப் பொருள் ஆர்வம் தரும். புதிய முறைகள் கற்றுக் கொள்ள ஆர்வமாக இருக்கும். நாம் சமூகத்தை ஏற்படுத்தினோம். அதனால் அதற்குக் கட்டுப்பட்டோம். பணத்தை உற்பத்தி செய்தோம். அதற்கும் கட்டுப்பட்டோம். கல்வியைக் கண்டுபிடித்தோம். அதற்கும் நாம் அடிபணிந்தோம். இவற்றுள் நாம் ஓளிந்திருக்கிறோம். வெளிவருவது பேராணந்தம் தரும் பெரும்பலன். விவசாயி ஒரு மூட்டை நெல்லை விதைத்து பத்து மூட்டை அறுவடை செய்கிறான். 10 இலட்சம் முதல் 20 இலட்ச லாபம் தருவதை வியாபாரி அறிவான். அம்முறையை அவன் முழுவதும் செயலில் அறிவான். செயலில் அறிவதை மனத்தில் அறிவது வெளிவருவது. உலகம் இவர்களைப் புத்திசாலி என அறியும். தத்துவமாகக் கண்டால் அறிவு ஓளிந்திருப்பதை வெளியில் கொணர்வதாகும். மூன்று கோடி வியாபாரம் செய்து இதை அறிந்தவரை 37 கோடி வியாபாரம் செய்பவர் அனுகி தன் $\frac{1}{4}$ கூட்டாளியாக அழைத்தார். அறிவுக்குத் திறமையுண்டு. திறமைக்குப் பலன் உண்டு. தத்துவமாக அறிந்தால், அதிகப்பலனுண்டு. தத்துவம் முழுவதும் புரிந்தால், முழுப்பலனும் உண்டு. உடலால் செய்வதை அறிவால் செய்வது நாகரிகம். ஆத்மாவால் செய்வது யோகம்.

விலகுவதும் - நெருங்குவதும்

நல்லவரிடம் நெருங்கியும் கெட்டவரைவிட்டு விலகியும் நாம் வாழ்கிறோம். நல்லவருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தால் நல்லது பெருகும். இது உலகம் அறிந்த உண்மை. கெட்டவரைவிட்டு விலகாவிட்டால், பெரிய நல்லது வரும் என்பது ஆன்மிக உண்மை. கெட்டவர், மட்டமானவர், அறிவில்லாதவர், அர்த்தமற்றவர் நம்முடனிருந்தால் அவரால் நமக்கு பெருநஷ்டம், கெட்ட பெயர் வரும். அது கெட்டவரால் வருகிறது என்று புரிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக நம்மிடமுள்ள கெட்ட குணங்களால் வருகிறது என அறிந்து அதை விலக்கினால் பெரிய நல்லது வரும் என்பது ஆன்மிக உண்மை. கெட்டவர் தானே விலகுவர். திருமணத்தில் தம்பதிகள் அப்படி விலக முடியாது. அதனால் inner work உள்ளே வேலையை ஏற்றுக் கொண்டால் திருமணம் உயர்ந்த கட்டங்களை நோக்கிப் போகும். வலுக்கட்டாயமாக நாம் அவதிப்படும் சந்தர்ப்பம் - நமக்குக் கெட்ட சந்தர்ப்பம் - வந்து அதைப் பொறுமையாக ஏற்றுக் கொண்டால் பொறுமை ஆன்மிக பொக்கிஷமாதலால் வாழ்வின் போக்கையும் சந்தர்ப்பத்தையும் சாதகமாக தலைகீழே மாற்றி அவதியை ஆனந்தமாக்கும். இது ஒருவருக்கு நடந்த பொழுது அவரால் இதை நம்ப முடியாமல் திணரும்பொழுது நெடுநாள் வயிற்றுக் கோளாறு மறைந்தது. திருமண விஷயமாக கடுமையான முடிவுடையவரிவர். அது தலைகீழே மாறி பெரும் ஆனந்தம் பேராணந்தமாக வரவேற்றது.

